

உ
கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு மூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி
நச்சினூர்க்கினியருரையும்.

1102

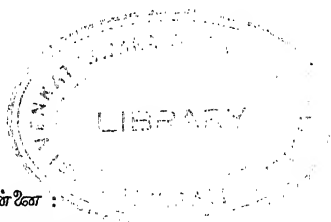

இவை

மகாமகோபாத்தியாய தாகுணிய கலாநிதி
உத்தமதானபுரம், வே. சாமிநாதையரால்

பரிசோதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை :

கேசரி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

[மூன்றாம் பதிப்பு]

பிரஜோத்பத்தி (ஸ்) ஆவணி மீ.

உ
கணபதிதுணை.

பத்துப்பாட்டு

நச்சிரார்க்கினியருரை.

முதலாவது
திருமுருகாற்றுப்படை.

[க.—திருப்பரங்குன்றம்.]

1 உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு

(குறிப்பு)

1. நூல்களின்முதலில் மங்கலமொழிகளுள் உலகமென்பதைத் தனித்தேனும் அடைமொழியுடன் சேர்த்தேனும் அமைத்தலும் அதன் பரியாயமொழிகளை அவ்வாறே அமைத்தலும் மரபு. அவற்றுட் சில வருமாறு:— “உலகந் திரியா” (மணி. க: 1); “உலகமுன்றும்” (வளையா. கட.); “உலகெலா முணர்ந்து” (பேரிய. கட. 1); “உலகம் யாவையும்” (கம்ப. கட. 1.) இவற்றில், உலகமென்பது தனித்து வந்தது.

“நனந்தலை யுலகம்” (முல்லை. 1); “ஆர்கலி யுலகத்து” (முது. க: 1); “மூவாமுதலா யுலகம்” (சீவக. 1); “அலையார்ந்த கடலுலகம்” (ஆளுடைய. கலம். 1); “மலர்தலை யுலகத்து” (நாற். 1); “நீடாழி யுலகத்து” (விலீல. கட. 1.) இவற்றில், உலகமென்பது அடையடுத்து வந்தது.

“வையகம் பனிப்ப” (நேடு. 1); “பார்மண் டலத்தினில்” (ஆளுடைய. திருவந். 1.) இவற்றில், உலகமென்பதன் பரியாயமொழிகள் தனித்து வந்தன.

“மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை” (சிறுபாண். 1); “மாநிலஞ் சேவடி யாக” (நற். கட.); “கண்ணகன் ஞாலம்”

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரோளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்

(திரு. 1); “இருநிலமடந்தை” (திருவோற்றியுரோருபா. 1.) இங்கே பரியாய மொழிகள் அடையடுத்துவந்தன.

வலனேர்புதிரிதரு: “நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு” பட்ட. 67.

இந்த அடி, ஆசிரியத்துட் பிறதனை விரவிவந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. 28. பேரீ.), தாஅ வண்ணத்திற்கும் (ஷே. ஷே. சூ. 261. ஷே.), சீர்வகை இணைமொனைக்கும் (ஷே. ஷே. சூ. 92. ந.) மேற்கோள்.

“அது வடமொழியன்று; ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்க்கிழவனை; ‘உலகமுவப்ப’ என்றதுபோல” (சீவக. 1. ந.); “‘உலகமுவப்ப வலனேர்புதிரிதரு’.....என்பனபோல, ‘புகழ்தரு’ ஒருசொல்” தஞ்சை. 407 - உரை.

2. ஞாயிறு புகழப்படுதல்: “முந்நீர் மீமிசைப் பலர்தொழத் தோன்றி, யேமுற விளங்கிய சுடர்” (நற். உஅந்: 6 - 7), “தயங்கு திரைப் பெருங்கட லுலகுதொழத் தோன்றி, வயங்குகதிர் விரிந்த வருகெழு மண்டிலம்” (அகநா. உசுந்: 1-2), “ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும், காவிரி நாடன் நிகிரிபோற் பொற்கோட்டு, மேருவலந் திரி தலான்”, “உலகுதொழு மண்டிலம்” (சீலப். ச: 4 - 6, கச: 4), “பேராழி யுலகனைத்தும் பிறந்தகலி யிருணீங்க, வோராழி தனை நடத்து மொண்சுடரைப் பரவுதுமே” (கலிங்க. 7); “ரவிவாழி”, “அகலிடந்தொழுந் துவாதசாதித்தர்” (தக்க. 9, 354), “பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதை” (சீவ. போ. சிறப்பு.), “இகன்மைந்தன், நனைய ளித்திமற் றென்னினு மிருநிலந் தாடொழித் தக்கோனே” வி. பா. சம்பவச். 35.

இவ்வடி முருகன் செந்நிற முடையோன் என்பதற்கும் (சீலப். க: 36 - 9, அடியார். பக். 39), வினையுவமத்தின் கண்ணும் (தொல். உவம. சூ. 12. இளம்.), உருவுவமத்தின் கண்ணும் (ஷே. ஷே. சூ. 16. பேரீ.) ஆங்கென்பது வருமென்பதற்கும், ஆங்கு உவம உருபென்பதற்கும் (தஞ்சை. 283 - உரை) மேற்கோள். ‘ஆங்கு’ என்பது வினை யெச்ச மென்று பொருள்படும்படி இவ்வடியை எடுத்துக் காட்டுவர்; இ. கோ. சூ. 86 - உரை.

1-2. இவ்வடிகள் ஈரசைச் சீர்களுக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. 12 - பேரீ.

3. சேண்விளங் கவிரோளி: முருகு. 18.

4. நோன்றாள்: “வன்றாளினை” தீவ். பெருமாள். கூ: 1.

5 செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை
வாள்போழ் விசம்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்

5. செறுநர்த் தேய்த்த : “செறுநர்த் தேய்த்து” (முருகு. 99) ;
“படியோர்த் தேய்த்த” (மலைபடு. 423 ; பதிற். எக : 6.)

செல்லுறழ் தடக்கை : “நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ்
தடக்கை” பதிற். ௫௨ : 10.

இவ்வடி கட்டளைப் பொழிப்பு மோனைக்கும் (தோல். செய். சூ.
92 - ந.), உறமென்பது வினையுமத்திற்கும் (சை. உவம. சூ. 12 -
இளம்.), பயனிலை யுமத்திற்கும் (சை. சை. சூ. 14 - பேர்.) உரிய
உவமவுருபாமென்பதற்கும் மேற்கோள்.

6. “செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ” புறநா. ௩ : 6.

மறுவில் கற்பு : “செயிர்தீர் காட்சிக் கற்பு” (தோல். கள. சூ.
22 : 2) ; “தீதிலா வடமீனின் நிறம்” சீலப். க : 27.

5 - 6. “படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை நெடுவேள்”
அகநா. 22 : 5 - 6.

1 - 6. செய்யுளுறுப்பாகிய நோக்கின்வகை மூன்றனுள் இடையிட்டு
நோக்கும் நோக்கிற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள் ; ‘உலகம் .....
கணவனென்ற வழி, ஒளியென்பது அதன் அயற்கிடந்ததனை நோக்காது
கணவனை நோக்குதலின், இடையிட்டு நோக்கிற்று’ தோல். செய்.
சூ. 98 - இளம்.

7. கமஞ்சுன் மாமழை : “முழங்கு கடன் முகந்த கமஞ்சுன்
மாமழை” (நற். நடசஎ : 1.) ; “கமஞ்சுன் மாமழை கார்பயந் திறத்தென”
அகநா. கநச : 2.

“கமநிறைந் தியலும்” என்பதற்கு இது மேற்கோள் ; தோல்.
உரி. சூ. 57 - இளம். சே. ந. ; இ - வி. சூ. 290 - உரை.

8. வாள்போழ் விசம்பு : “வாள்போழ் வானத்து வயங்குகதிர்
சிதறி” (நற். சூ. 147. மேற்.) ; “விண்ணம் போழும் வாள்” பாசு.
க. 8 : 13.

வள்ளுறை : “மைப்பனை யனைய நுந்தம் வள்ளுறை சிதறி”
திருவால. கட : 6.

8 - 9. வள்ளுறை.....தலைஇய.....கானம் : “நுண்ணுறை யழி
துளி தலைஇய” (குறுந். கட : 4) ; “துளிதலைத் தலைஇய சாரல்” அகநா.
கநஉ : 9.

10 திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூர் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொன்செஞ் சீறடிச்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்

15 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா மூல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி

10. இருள்படப் பொதுளிய: சிலப். உசு: 108.

“பராரை - பருவரை; செய்யுள் முடிவு ‘பராரை மராஅத்து’ எனவும், வழக்கு முடிவு பருவரை யெனவும் முடியும்” (தக். 156-உரை); பராரை, மராத்தென்பன பரியஅரை மராவத்தென்பவற்றின் திரிபுகள்; இ. கோ. சூ. 125 - உரை.

9 - 10. “தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று, முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமும்” கலி. க0க: 1 - 2.

11. மராஅத்துருள் பூ: “உருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயில்” (பதிற். ச - ஆம்பத்தின்பதிகம்), “உருள்பூங் கடம்பி னெலிதா ரோயே”, “உருளிணர்க் கடம்பி னென்றுபடு கமழ்தார்”, “உருளிணர்க்கடம்பி னெடுவேட்கு” (பரி. இ: 81; உக: 11, 50), “உருளிணர்க் கடம்பி னெடுத்தார்க் கண்ணியன்” (கல்.), “உருள்பசுந் தாராவன்” (காசி. 1-25: 10), “உருள்பசுந்தா ரிளங்குமான்” ஷே. ஷே. 32: 1.

கார்காலத்திற்குரியது கடம்பென்பதும் அது முருகற்குரியதென்பதும்: “கார்காலங் கடம்பின் கண்ணிசூடி...முருகே” (நந். நடச: 8-11), “கார்காலங் கடம்பின்.....தெரியற், சூர்நவை முருகன்” (புறநா. உக: 3-4), “கார்க்கடப்பந் தாரெங் கடவுள்” (சிலப். உசு - பாட்டுமடை, “நேரிழை”), “காரலர் கடம்பன்” மணி. ச: 49.

13. “கிண்கிணி கவைஇய தெய்வச் சிற்றடிச் கமலப் போது” பாச. க0. 1: 46.

15. “‘வெண்டிகில்’ என்றும், ‘கோபத்தன்ன தோயாப்பூந்துகில்’ என்றுங் கூறலின், துகில் வெண்மை செம்மை யிரண்டிற்கும் பொது”; “என்றது, அரத்தந் தோயாமல் அரத்த நிறத்தை இயல்பாகக் கொண்ட துகிலாயிற்று; ‘கோபத்தன்ன தோயாப் பூந்துகில்’ போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ள தென்றார்” சீவக. 34, 2585 - ந.

16. “பல்காசு நிரைத்த கோடேந் தல்குல்” (அகநா. எடு: 19), “பல்காசு நிரையு வல்குல்” பெருங். 1. 40: 99.

17. வனப்பென்பது பல உறுப்புநிரண்டவழிப் பெறுவதோர் அழகென்பர்; தோல். செய். 235 - பேரீ. ந.

- னவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனிக்
20 துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சிறித ழிதையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதன்
25 மகரப் பசுவாய் தாமமண் னுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
மோப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்

18. பொலம்புனையவிரிழை : “பொலம்புனை யவிரிழை கலங்கலம் புனன்மணி” பரி. சுசு : 6.

இழை - இழைக்கப்பெற்ற அணி. தேவர்களும் செயற்கையணிகளை அணிவரென்பது இங்கே உணரற்பாலது. “பணிகள் செய்வார் மயன் முதலியோர்; ‘நாவலொடு.....இழை’ என்றார் பிறரும்” (சீவக. 2811 - ந.) பெயரிய வென்பது பெயரடியாகப் பிறந்தவினை; இ. கோ. சூ. 68 - உரை, மேற்.

21. செங்கால்வெட்சி : “செங்கால் வெட்சியு நரந்தமு நாக மும்” மணி. ந. : 161 - 2.

23. தெய்வவுத்தி : ‘தெய்வவுத்தி யென்னும் பூண்’ கலி. சுசு : 13 - ந.

தெய்வவுத்தியும் வலம்புரியும் கூந்தலில் அணியப்படுதல் : “தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி.....மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து” சீலப். சு : 106 - 8.

24. மு. “திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்” (நந். சுஉ : 6), “தேங்கமழ் திருநுதற் திலகந்தைஇயும்” (அகநா. நஅசு. 3.) தேங்கமழ் திருநுதல் : “தேழு ரொண்ணுதல்” துறந். உஉ : 5.

25. மகரப்பசுவாய் : “எறிமகர வலய மணிதிகழ் நுதலியர்” (பரி. சு0 : 77); “பொலம்புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை” கலி. சிசு : 6.

26. “இலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்தகுழல் என்றது நீரமுந காற்றுப்படையீல், ‘துவரமுடித்த துகளறு முச்சி’ என்பதற்கு முற்ற முடித்த வுச்சியெனப் பொருள்கொண்டவா றுணர்க” தஞ்சை. 7 - உரை.

28. மருதினொள்ளிணர் : “தேங்கமழ் மருதிணர்” முருகு. 34.

26 - 8. “செருகல் - செருகுதல்; ‘துவர.....மருதின’ எனத்

ப த் து ப் ப ா ட் டு.

- கிளைக்கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
 30 பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
 நுண்பூ னாகந் திளைப்பத் தின்காழ்
 நறுங்குற றெஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதினார் கடுப்பக் கோங்கின்
 35 குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி. விரிமலர்
 வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
 வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்

நீருழநகாற்றுப்படையுட் செரீஇ யென்பதற்குச் செருகியென உரை
 கூறியவாறு கண்டுகொள்க ” தஞ்சை. 42 - உரை.

29. “ கிளைக்கழு நீர்க்கணுஞ் சிவப்பிற் கேழ்த்தவே ” (சீவக.
 1016); “ கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது சிவப்பினுஞ் சிவந்தன ” ஐ. ந.

30. இணைப்புறு பிணையல்: “ இணைத்த கோதை ” முருகு. 200.

31. காதில் அசோகந்தளிரைச் செருகல்: “ செயலைத் தண்டளிர்
 துயல்வருங் காதினன் ” (முருகு. 207), “ சாய்குழைப் பிண்டித் தளிர்
 காதிற் றையினான் ”, “ கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரீஇ ” பரி. கக:
 95, கஉ: 88.

வேங்கைத்தாதை அணிதல்: “ புலியுரு மருளப் பூத்த பூந்
 துணர் வேங்கை யொள்வீப், பலபறித் துகுத்த தாது பைந்தொடி
 மகளிர் நீட்ட, வலர்கரத் தேந்தி யம்பொற் சணங்கெனும் வேங்கை
 யோடுங், குலவவெங் களபக் கொங்கைக் குவட்டின்மேற் செறியப் பெய்
 தும் ” காஞ்சிப். திருக்கண். 256.

35 - 6. நகிலிற்குக் கோங்கரும்பு: “ யாணர்க், கோங்கி னவிர்
 முகை யெள்ளிப், பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை ” (சிறுபாண். 25 - 6),
 “ முலையேர் மென்முகை யவழிந்த கோங்கின் ” (குறுர். உருச: 2),
 “ முதிர் கோங்கின் முகையென.....பெருத்தநின் னிளமுலை ” (கவி.
 6சு: 23 - 4), “ கோங்குமுகைத் தன்ன குவிமுலை ” (அகநா. உச(1): 11),
 “ கோங்கின், முகைவனப் பெய்திய விளமுலை ” புறநா. 10. 10-10.

37. தளிக்களை அப்புதல்: “ பொறிப்பும் புன்கி னெழிற்றகை
 யொண்முறி, சணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திட்டுரி ”
 நற். க: 5 - 6.

24 - 37. “ தேங்கமழ் திருநதல் திலகந் தைதியும், பல்லிக
 முதிர்மலர் கிள்ளி வேறுபட, நல்லிள வனமுலை யல்லியொ டப்பியும் ”
 அகநா. ந. அக: 3 - 5.

கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் நேத்திப் பலருடன்
40 சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரம்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
45 பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
உலறிய சுதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்

38. வென்றடு விறல்: “வென்றடு விறற்களம்” முருகு. 55.

கோழிக்கொடி : முருகு. 219.

38 - 9. கொடியை வாழ்த்தல்: “கொடிபாடித் தேர்பாடி” (முத்.), “பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல வோங்குக.....கொடி” பு. வெ. 227.

43. சுடர்ப்பூங்காந்தள்: “தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தள்” (மலைபடு. 145) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

இவ்வடி பெருமையிற் சிறப்பிற்றீராக் குறிப்பின் வந்த உவமத் திற்கு மேற்கோள்; தோல். உவம. கு. 10 - பேர்.

42 - 3. மந்தியு மறியா.....காந்தள்: “சுலகையற்ற காண்பி னெடுவரை” (மலைபடு. 315), “மந்தியு மறியா மரம்பயி லொருசிறைக், குன்றக் வெற்பன்” (நற். ககச: 7), “கடுவனு மறியாக் காடிநந்தோரே” (ஐங். டௌச: 4), “மந்தியு மறியா மரம்பயி லிறும்பி, னெண்ணெங் காந்த ளவிழ்ந்த வாங்கண்”, “உயர்வரை மருங்கிற் காந்தளஞ் சோலைக், சூரங்கறி வாரா மரம்பயி லிறும்பில்” அகநா. கூஉ: 8 - 9, டௌஅ: 8 - 9.

45. “பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு” (பரி. ௫: 1); “பாருடைப் பனிக்கடல்” (சீவக. 274); “பார்முதிர் பனிக்கடல்” பாக. 3. கருத்தமன். 50.

46. “சூர் மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேல்” அகநா. ௫க: 10.

45 - 6. “வெண்டிறைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற, பைம் பூட் சேஎய்” பெரும்பாண். 457 - 8.

“தடிதல் - வெட்டுதல்; ‘சூர்முதல்.....நெடுவேல்’ என்பதனு னுணர்க” தஞ்சை. 405 - உரை.

- கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
 50 பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
 டிருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
 குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
 கண்டொட் டெண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
 யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
 55 வென்றி ஹிற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
 நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க
 விருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
 யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
 யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர்
 60 மாமுத நடிந்த மறுவில் கொற்றத்
 தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்

49. கழல்கட் கூகை : “ கழல்கட் கூகை குழறுகுரற் பாணி ”
 பதிற். உஉ : 36.

50 - 51. “ மோடேந் தரிவை.....சார்ந்தோர் துட்கெனும்
 பேஎ யுருவம் ” பெருங். 2. 8 : 106 - 10.

53. கண்டொட்டுண்ட : “ கண்டொட் டுண்டு ” மணி. சு : 125.

56. “ கொள்ளிவாய்ப்பேய் சூழ்ந்து துணங்கையிட் டோடி
 யாடித் தழலு ளெரியும் பிணத்தைவாங்கித் தான்றடிதின்று ” காணைக்.
 திருவாலங்காட்டு. 7.

58. அறுவேறு வகையின் : ‘ அறு ’ என்னுமுதனிலைத்தனிவினை
 அற்று எனப் பொருள்பட்டு வினையெச்ச மாயிற்றென்பதற்கு மேற்கோள் ;
 இ - கோ. கு. 66 - உரை ; நன். வி. கு. 351.

57 - 61. “ ஈரணிக் கேற்ற வொடியாப் படிவத்துச், சூர்கொன்ற
 செவ்வேலான் ” (கலி. கூங். 25 - 6), “ ஈருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மருங்
 கறுத்த விகல்வெய்யோய் ” தோல். செய். 152 - பேர். ந. மேற்.
 “ செஞ்சுடர் ”

59 - 61. “ கூடார் மெலியக் கொலைவே னினேந்தான் ”; “ அவர்
 வருந்தும்படி வேல் னினேந்தான் என்றது முருகனை ; ‘ அவுணர்.....
 சேஎய்’ என்றார் ” சீவக. 2328, ந.

45 - 61. “ மாக்கடன் முன்னி, யணங்குடை யவுண ரேமம்
 புணர்க்குஞ், சூருடை முழுமுத நடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின் விறல்வேன் ”
 (பதிற். சுச : 3 - 6); “ கடுஞ்சூர் மாமுத நடிந்தறுத்தவே, லடுபோரான் ”,
 ‘ நீர்நிரற் தேற்ற நிலந்தாங் கழுவத்துச், சூர்நிரந்து சுற்றிய மாநபுத்த
 வேலோய் ” (பரி. சு : 70 - 71, சுஅ : 3 - 4); “ உரவுநீர் மாகொன்ற

சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செவடி நீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட

65 னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதிரீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் நெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி

வென்வேலான்”, “மாகடல் கலக்குற மாகொன்ற மடங்காப் போர்,
வேல்வல்லான்” (கலி. ௨௭ : 15-6, ௧0௪ : 13-4); “உரவுநீர் மாகொன்ற
வேல்”, “பாரிரும் பௌவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட், சூர்மாத்
தடிந்த சுடரிலைய வென்வேலே” (சீலப். குன்றக். பாட்டுமடை,
‘உரையினி’); “அகறிரைப் பரப்பிற் சடையசைந் தலையாது, கீழினர்
நின்ற மேற்பகை மாவின், ஒருட விரண்டு கூறுபட விடுத்த.....அமை
யா வென்றி யரத்தநெடு வேலோய்”, “கட்டுடைச் சூருடல் காமங்
கொண்டு, பற்றியுட் புகுந்து பசங்கடல் கண்டு, மாவொடுங் கொன்ற மணி
நெடுங் திருவேல்”, “கடன்மாக் கொன்ற தீப்படர் நெடுவேல்”, “கருங்
கடல் குடித்தலிற் பெருந்தழற் கொழுந்து, மாவுயிர் வெளவலிற் தீவிழிக்
கூற்றும்.....ஆகிய மணிவேற் சேவலங் கொடியோன்”, “மணி
திரைக் கடலுண் மாவெனக் கவிழ்ந்த, களவுடல் பிளந்த வொளிகெழு
திருவேற், பணிப்பகை யூர்தி”, “மாவெனக் கவிழ்ந்த மறிகட லொன்
றுங், கடுங்கனற் பூழி படும்படி நோக்கிய, தாரையெட் டிடைய கூரிலை
நெடுவேற், காற்படைக் கொடியினன்”, “மேல்கடற் கவிழ்முகப் பொரி
யுடன் மாவு, நெடுங்கடற் பாப்பு மடுந்தொழி லரக்கரு, மென்னுளத்
திருளு மிடைபுகுந் துடைத்த, மந்திரத் திருவேன் மறங்கெழு மயி
லோன்”, “நீர்மாக் கொன்ற சேயோன்”, “பெருங்கள விணர்தந் தவை
கீழ்க் குலவிய, விடமாக் கொன்ற நெடுவேற் குளவன்” (கலி.); “கருங்
கடலுண் மாத்தடிந்தான்” பு. வெ. 103.

62. செம்மலுள்ளம் : “செம்ம லுள்ளமொடு செல்குவி ராயின்”
(சீறுடாண். 145), “செய்வினை முடித்த செம்ம லுள்ளமொடு” (குறுந்.
௨௭0 : 5 ; ௨௭6 : 5), “அருந்தொழின் முடித்த செம்ம லுள்ளமொடு”
அகநா. ௧௮௪ : 5.

63. ‘புலம் புரிந்துறையும்’ என்பதும் பாடம்.

65. ‘இன்னிசை’ என்பதும் பாடம்.

67. “ஆரெயில் கொளக்கொள, நாடோ நெடுத்த நலம்பெறு புனை
கொடி” (மதுரை. 367 - 8); “வென்றெழு கொடியொடு” (நெடுநல்.
87); “மலையீர், வென்றெழு கொடியிற்றோன்றும்” (மலைபடு. 581-2);

வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருளர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
70 திருவீற் திருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் சூடவயி
னிருஞ்சேற் நகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்

“வான்றோய் வெவ்஑ொடி” (பதிந். சு஑ : 1); “வென்று வென்றெடுத்த
஑ொடிதான் ஁டங்குமதில்” சீலப். கடு : 217 - ஁டியார்.

68. மதில்மேற்பந்தும் பாவையும் நாத்றல் : “பந்தும் பாவையும்
பசுவரிப் புட்டிலு, மென்றிவை பலவுஞ் சென்றுசென் றெறியு, முந்தை
மகளிரை யியற்றி” (தொல். புறத்திணை. சூ. 12 - ந. மேற்.), “பந்தும்
பாவையும் பசுவரிப் புட்டிலும் பலவுஞ்சென் றெறிகிற்கு, முந்தை மாதரை
யியற்றுபு பின்றைமொய்ப் பசுழிவா யிலிற்றுக்கி” (தணிகை. சீபரிபூரண.
58), “பகைவரைப் பாவை மாரெனத் தெரிப்பப் பந்தொடு பாவைக ளேங்
கித், தகைகிற் தறியா வாயில்சா னஞ்சிற் றடப்பெரு னொச்சியும்”
தீருநாகைக். திருநகரப். 90.

வரிப்புனைபந்து : “வரியணி பந்தும்” (நற். ஁0டு : 1), “வரிப்
பந்து஑ொண்டொளித்தாய்” பு. வே. 238.

வரியென்னு முதனிலைத்தனிவினை வரிந்தென்று வினையெச்சப்
பொருள்பட்டு வந்தது ; வரிப்புனை பந்து, வரிந்து புனைந்த பந்தென
வருதல் பற்றித் தொகைவரியென இரண்டே யென்பர் ; இ. ஑ோ. சூ.
66, 84 - உரை ; நன். வி. சூ. 351.

69. போரருவாயில் : “புலா஁ லம்பிற் போரருங் கடிமினை”
புறநா. க஁க : 5.

70. திருவீற்றிருந்ததீதுதீர் : “திருநில பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பின்”
(நேநேல். 89); மு. “திருவீற் திருந்த திருநகர் வரைப்பின்” பெருங்.
1. 40 : 232.

71. “மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்” (மதுரை. 429);
“மாடமலி மறுகிற் கூடலாங்கண்” (஁கநா. ஁ச஑ : 20); “மாட மறுகின்
மருவி மறுகுறக், கூடல் விழையுந் தகைத்து”, “நான்மாடக் கூட
னகர்” (பரி. ௨0 : 25 - 6, “உலகமொரு”); “மதிலு புரிசை மாடக்
கூடற் பதி” (தீருமுகப்பாகாய்); “஑ொடிமாடக்கூடல்” சீலப். குன்ற.

73. இது வல்லிசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள் ; தொல். செய்.
சூ. 217 - பேர் ; யா. வி ; யா. கா. ஁ழிபு. சூ. 8 - உரை.

71 - 3. “முருகாற்றுப்படையுள், ‘மாடமலி.....துஞ்சி’ என்ற
வழி, ஁ருமுகத்தாற் பாண்டியனையும் இதனுட் சார்த்தியவாறு காண்க”
தொல். புறத். சூ. 27 - இளம்.

கட்கமழ் நெய்த லுதி யெற்படக்

75 கண்போன் மலர்ந்த காமரு சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[உ.—திருச்சீரலைவாய்.]

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரி நுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்

80 படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ப்பிற்

நகரோடு திசைசுட்டிக் குன்றத்தைக் குறித்தல் : “கறங்கிசை
விழவி னுறந்தைக் குணது, நெடும்பெருங் குன்றத்து” அகநா. ச: 14-5.

75. “கண்போ னெய்தல்”, “கழிசேர் மருங்கிற் கணைக்கா னீழிக்,
கண்போற் பூத்தமை கண்டு நுண்பல, சிறுபா சடைய நெய்தல் குறுமோ”
(நற். அ: 8, உள: 9 - 12); “பாசடை நிவந்த கணைக்கா னெய்தல்.....
கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மாணும்” (துறுந். க: 4 - 6); “கண்போ
னெய்தல்” (ஐங். கடுக: 8); “மால்வரை மலிகுனை மலரேய்க்கு மென்
பதோ.....பல்லிதழ் மலருண்கண்” (கலி. சடு: 9 - 11); “நீடிதழ்
தலைஇய கவின்பெறு நீலம், கண்ணென மலர்ந்த சுனையும்”, “இருங்கழி
மலர்ந்த கண்போ னெய்தல்” (அகநா. நடா: 10-11, கள: 4); “கண்ண
விழ் நெய்தலும்” (சிலப். கச: 77); “கண்ணின் மலரக் கருநீலம்”,
“குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே” பு. வெ. 205, 290.

76. “அஞ்சிறை வண்டி னரியின மொய்ப்ப” ஐங். சஅக.

73 - 6. “முட்டாள சுடர்த்தாமரை, கட்கமழு நறுநெய்தல், வள்ளித
ழவிழ்நீலம்.....வண்டிறை கொண்ட கம்பழும் பொய்கை” மதுரை.
249 - 53.

77. “குன்றமர்ந்து” பரி. கள: 29.

71 - 7. கூடற்குடவயிற் பரங்குன்று: “சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை
நெடுவேற் சீர்மிகு முருகன் றண்பரங் குன்றத்து” (அகநா. துக: 10-11);
“கொடிநுடங்கு மறுகிந்கூடற் குடாது, பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி
யுயரிய, ஓடியா விழவி னெடியோன் குன்றத்து; “வண்ணபட நீடிய குண்டு
சுனை நீலத்து” அகநா. கசக: 14-7.

80. படுமணியிரட்டு மருங்கு: “படுமணி யிரட்டும் பாவடிப்
பணைத்தா, ணெடுநல் யானை”, “ஒளிதிகழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறி”, “தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுத லாடியல்
யானை” புறநா. எ: 3-4, கசக: 18-9, கசடு: 6-7.

81. மு. “கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பின்” புறநா. நடக: 7.

- கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
 டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
 முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
 85 மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
 நகைதாழ்பு துயல்வரூஉம் வகையமை பொலங்குழை
 சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
 யகலா மீனி ன்விர்வன விமைப்பத்
 தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
 90 மனனேர் பெழுதரு வாணிற் முகனே
 மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
 பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக
 மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகித்
 காதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக

82. காற்று செலவுக்கு: (முருது. 170); “கால்கிளர்ந் தன்ன
 ஆர்தி” (பதிந். “இருங்கண்யானை”); “வளியி னியன்மிகுந் தேருங்
 களிறும்” (கலி. 10: 15); “நீலயானை.....கால்கிளர்ந்து” (மணி. கக:
 20-22); “காலிற்கடியது” (பெருங். 1. 42: 226); “காற்றன்றேற்,
 கடுமை யென்னும்.....மத்தயானை” கம்ப. அடிகாயன். 216.

81-2. “கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறுநர்ந் தாங்கு” (பதிந். கக: 6);
 “ஊர்ந்ததை, எரிபுரை யோடையிடை யிமைக்குஞ் சென்னிப், பொரு
 சமங் கடந்த புகழ்சால் வேழம்” (பரி. உக: 1-2); “காற்றி னியிர்த்த
 செலவிற்காய்க் - கூற்றுங், குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே...
 களிறு” (முந்.); “காற்றெனக் கடுங்கட் கூற்றென.....தோன்றிய
 தடலருங் கடாக்களிறு”, “காற்றெனக் கடலெனக் கருவரை
 யுருமெனக், கூற்றெனக் குஞ்சரங் கொண்டிபுக் கானரோ” (திவக.
 973, 1837); “பாகன், காற்றெ னத்தெறு கனலெனக் கனைகட
 லென்னக்,கூற்ற மென்னமேற் றுண்டினன் குவலயா பிடம்” பாகவதந்,
 க0. 17: 14.

83-4. ஐவகை யுருவின்முடி: “உவமைநீங்கிய ஐவகைத் தாய
 வேற் றுருவின், மவுலி” கந்த. முதனாட்பாணு. 252.

85. உறழ் : வினைப்பா லுவமம்; தோல். உவம. கு. 12.
 பேர். மேற்.

89. தாவில் கொள்கை : (முருது. 175.) மு. “தவஞ் செய்
 வார் தங்கருமஞ் செய்வார்” (குறள். 266); “என்னுயிர்க் குறுவதுஞ்
 செய்ய வெண்ணினேன்” கம்ப. அயோத்தி.மந்திர. 15.

91. மாயிருண் ஞாலம்: “இருள்தருமா ஞாலம்” திவ்.

- 95 மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
- 100 கறுவுகொணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே யொருமுகங்
சூறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே
யாங்கம், மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலி
னார்தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
- 105 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்

95. “மரபுளிவழாஅ வந்தணர் - முறைமையின் வழுவாத அந்தண
ரென ஐந்தாவதுவிரிதலானும்” தோல். இடை. சூ. 2-ந.

95-6. மந்திரவிதியின் மரபுளி வழாஅ வந்தணர்: “மந்திர விதியி
னந்த னான” பெருங். 3.6:42.

99-100. பகைவரை வென்று களவேள்வி வேட்டல்: “அரசுபட
வமருழக்கி.....களம்வேட்ட, அடுதிநலயர் புகழ்வேந்தே” (மதுரை.
128-30); “அரைசுபட வமருழக்கி.....அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச்
செழிய” (புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்” (புறநா. உசு:6-11,
ந.உஉ: 12); “பாண்டியன் சோழற் காய்ந்து, பெருங்கள வேள்வி செய்த
புடைக் காட்டு நாட்டு” (திருவால. சச: 54); களவேள்வி யென்பது
வாகைத் திணையுள் ஒரு துறைக்குப் பெயர்; “அடுதிந லணங்கார, விடு
திறலான் களம் வேட்டன்று” (பு.வே.160) என்பது அதன் இலக்கணம்.

104. மு. (புறநா. இசு: 1, கடுஉ: 10); “தாழாரமார்பினான்”
பு. வே. 43.

104-5. மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பில்: “பொறி
யுடைமாற்ப” (பெருங். 5. 2: 8); “பொறிகுலாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண்
ணியன்” (சீவக. 1706); “செவ்வரை யாகத்தான்” சீகாளத்தீப்.
நக்கிர. ந.நட.

104-6. “மார்பிடை வரையு மூன்றுள்” என்பதற்கு இவ்வடி
மேற்கோள்; சீவக. 1462-ந.

106. வண்புகழ்: “வந்தோன் பெருமனின் வண்புகழ் நயந்தென”
(முருகு. 285); “வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பு” (தோல்.
செய். சூ. 79); “வண்புகழ் பாரி காரி” திருப்புகழ்.

- விண்ணசெலன் மரபி னையர்க் கேந்திய
தொருகை யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை
110 யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைச் கொட்ப வொருகை
115 பாடின படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட
வாங்கப், பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் தின்காழ்

வசிந்து வாங்கென்பது ஆசிரியவுரிச் சீராகிய நிரைபு நேர்புக்கு உதாரணம் ; தோல். செய். சூ. 13-பேர். ந.

111. ஐயிருவட்டம் : “கையொடு வானிடைச் செல்வ கணிப்பி, லையிரு வட்டம்” கந்த. சூரபன்மன்வதை. 123.

114. “தொடியணி தோளன்” (முருகு. 211), “கழறொடிச் சேய்” துறந். க : 3.

115. “பாடின படுமணி யூடுறுத் திரங்க” (பெருங். 1. 38 : 153); “பாடின படுமணி யார்த்திடம்” கந்த. திருவிளை. 12.

116. நீனிறவிசம்பு : (பெரும்பாண். 135; மதுரை. 581: பட். 67); “இருணிற விசம்பில்” மலைபடு. 1.

118. இளைத்தென அறிந்த சினைக்கிளவி விளைகொண்டு முடியு மிடத்து உம்மைபெறு மென்பதற்கு இது மேற்கோள் ; தோல். கிளவி. சூ. 33 - சே. ந. ; “பன்னிரு.....இயற்றி யென்புழியும், தொகுதிப் பெயர் விளையோடு தொடராது கையென்பதனோடு ஒட்டி நின்றவின், விளைப்படுதொகுதி யன்றாகலான், உம்மைவேண்டா பிறவெனின், அங் வனம் ஒட்டினின்றதாயினும், நான்மறை முதல்வர், ஐந்தலைநாக மென்பன போலாது, இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேல் வருதலிற் கையென்பத னோடு ஒட்டி யியைந்த இயற்றியென்னும் விளை தொகுதிப் பெயரோடும் இயைந்ததாம் ; அதனான் அது விளைப்படு தொகுதியாமாகலின், உம்மை வேண்டு மென்க ” இ. வி. சூ. 315 - உரை.

90-118. கந்தர்கலிவேண்பா, 42-53 கண்ணிகளிற் கூறப்பட்டிள்ள முருகக்கடவுளின் திருமுகங்கள் திருக்கரங்கள் இவற்றின்செயல்கள் பெரும்பாலும் இவ்வடிகளைத்தழுவினே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

120 வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
 வுரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
 பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
 விசும்பா ருக விரைசெலன் முன்னி
 யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சி

125 ரலைவாய்ச் சேறனு நிலைஇய பண்பே யதாஅன்று

120. வயிரும்வளையும் இணைத்துச் சொல்லப்படுதல் : “வயிரும் வளையு மார்ப்ப ” (முல்லை. 92); “வளைநரல வயிரார்ப்ப” (மதுரை. 185); “பயிர்வளை யரவமொடு வயிரெடுத்தாதி” (பெருங். 1.38: 4); “சங்குங் கருங்கோடும்.....ஆர்ப்ப”, “வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டாளை வேந்தே” பு. வெ. 24,207.

121. உருமுடி முரசம் : “முரசதிர்த் தன்ன இன்குர லேற் றெடு, நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்டமு” (குறிஞ்சி. 49-50); “விண் ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத், தின்வார் விசித்த முழவு”, “மழையெதிர் படுகண் முழவுகண் ணிகுப்ப” (மலைபடு. 2-3, 532); “இன்னிசை முரசினியங்கி.....சென்மழை தழுவ” (நற். ககஎ: 10-12); “கடிப்பிகு முரசின் முழங்கி” (குறுந்.உஎ0: 3); “படுமழைமுரசினிரங்கி” (புறநா. ௩௮0: 4); “இடிமுரசியம்ப”, “முரசதிர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி” (பரி: ச: 19, உஉ: 4); “இடியுமிழ் முரசம்” (அகநா. ௩௮ச:2, சீவக. 2900); “உருமினிடி முரசார்ப்ப” (முத்.) “கோல மார்முரச சிடி யுமிழ் தழங்கென முழங்க” (சீவக. 2392); “இடியார் பணை துவைப்ப” (பு. வெ. 121); “முழங்கின முகிலென முரசமே” தக்க. 530.

முருகனுக்கு மயிற்கொடியு முரியது: “மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடி” (பரி. கஎ: 48), “பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய” (அகநா. கசக: 15), “மணிமயி லுயரிய மாற வென்றிப், பிணி முக ஆர்தி யொன்செய் யோனும்” (புறநா. ௮௬:7-8.) ‘தேவசேனாபதியு டைய கொடிகளாகிய மயில்கள்’, ‘பிள்ளையாருடைய துவசவாகன மான தோகைமயில்கள்’ தக்க. 23, 114-உரை.

“முருகக்கடவுளின்கொடி கோழிக் கொடியன்றோ வெனின் அவர் மயிற் கொடியையு முடையார் ‘பல்பொறி.... அகவ’ தீருமுருகாற்றுப் படை; மற்றும் புராணங்களிற் கண்டுகொள்க” தக்க. 23-உரை.

124. “உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சிர்” மணி. க: 1.

125. “வரைவயிறு கிழித்த நிழறிகழ் நெடுவேந்த், நிகழ்பூண் முருகன் நீம்புன லலைவாய்” (தொல். களவியல், சூ. 23. மேற். “பையுண்மலை”); “திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச், செருமிகு சேஎய்” (அகநா. உசுசு: 20-21); “வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி,

[ந.—திருவாவினன்குடி.]

சீரை தைஇய வடுக்கையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைஇய வுன்கெடு மார்பி

130 நென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்

பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு

135 கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை

யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைகுழாகத்துச்

140 செவிநெர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி

னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்

னெடுவே ணிலை இய காமர் வியன்றுறை” (புறநா. ௫௫ : 18-9) ; “சீர்
கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று, மேரகழு நீங்கா விறை
வன்” (சீலப். குன்றக்) ; “நஞ்செந்தின் மேய வள்ளி மணுளற்குத்
தாதை கண்டாய்” தே. மறைக்காடு.

127. புரையென்பது மரபுபற்றி வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்
கோள் ; தோல். உவம. சூ. 17 - இஃ.

128. “மாசற விளங்கிய யாக்கையர்” மதுரை. 456.

130. “உயிர்நிலைமற் றென்பியக்கங் கண்டும் புறந்தாரர்” நீதி
நேறி. 87.

138. “புகைவிரிந் தன்ன பொங்குதுகில்” (புறநா. நடகூடி:20);
“ஆவி யன்ன பூந்துகில்”, “ஆவி யந்துகி லாரமர்ந் தார்களே”, “பாலா
ராவிப் பைந்துகில்” (சீவக. 67, 873, 1094); “ஆவி நுண்டுகில் யாப்
புறத் தாயினும்”, “ஆவி நுண்டுகில் யாப்புறுத்து”, “ஆவி நுண்டுகி
லணிநலம்” (பெருங். 1. 36 : 64, 165 ; 1. 40 : 228); “கரியவன்
வெண்டுகில் கவர்தல் காட்டுவான், விரிமலர் பசுந்தொடை வேனின்
மன்னவன், பொருகணை முகத்தெழு புகைமு கந்துற, நிரைவளைச்
செங்கர நீட்டு வார்சிலர்” பாகவதம், கோவியரைமணந்த. 55.

140-41. “சுரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பு” மலைபடு. 23.

- மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
- 145 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவொ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு சுடுந்திறற்
- 150 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ஞமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிசு செல்வனு

143-4. “தேமா மேனிச் சில்வனை யாயம்” (திருபாண். 176); “நறுவடிப், பைங்கண் மாஅத் தந்தளி ரன்ன, ஈன்மா மேனி” (குறுந். நடநக : 5-7); “கழிகவி னிளமாவின் றளிரன்னாய்” (கலி. 108 : 13); “மாந்தளிரே மாமேனி” சீவக. 652.

145. பசிலக்குப் பொன் : “பொன்னிற் பசந்து”, “பொற்சுணங் கேர்வர மாமுலை” (பாண்டிக் கோவை); “நின்மேனி, பொன்னிற் பசந்து புலம்புவதென்” கிளவித்தேனிவு.

கடுக்குமென்பது உருவமவந்தின்கண் வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தோலி. உவம. கு. 16, இளம். பேரி; இ. வி. கு. 642-உரை.

151. புள்ளணி நீள்கொடி : “புள்ளணி நீள்கொடி புணர்நிலை தோன்றும்” (சிலப். கக : 136); “மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி, விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்” புறநா. 108 : 5-6.

150-51. “பூவைப்பூ மேனியான், பாம்புண் பறவைக் கொடி” பு. வெ. 227.

151-2. வெள்ளேறு வலவயினுயரிய : “ஊர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த, சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப” “ஏற்று வலனுயரிய” (புறநா. க : 3-4; 108 : 1); “அரசப் பெருங்கொடி யொருவலத் துயரி” பெருங். 3. 19 : 196).

153-4. “உமையொடு புணர்ந்த விமையா நாட்டத்துக், கண்ண ணங் கவிரொளிக் கடவுள்” (பெருங். 1. 53 : 15-6; 5.4 : 51-2); “எண்ணார் மும்மதி லெய்த விமையா முக்கண்.....பிஞ்ஞகனே” (தே. திருக் கள்ளில், 3); “இமையாத முக்கண் மூவரிற் பெற்றவர்” திருச்சிற். 14.

- 155 நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
- 160 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலையு
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேழுறு ஞாலந் தன்னிற் றேன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லூழி
- 165 நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே ரியற்கைப் பதினொரு மூவரொ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
- 170 வளிகிளர்ந் தன்ன செலவனார் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை சொண்மா
ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்

“இமையா.....செல்வனும்” தீருழருகாற்றுப்படை; இமைத் தகண் விழித்ததுபோல விழிக்க வெனச் சொல்லியது: விழித்தலாவது பிரச்சுவலித்தல்” தக்க. 334-உரை.

164-5. “நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த், தாமரைப் பொகுட்டின்” பெருப்பாண். 403-4.

167. நால்வே ரியற்கைப் பதினொரு மூவர்: “நாலெண் டேவரு நயந்துநிற் பாடுவோர்” பரி. ந: 28.

167-8. “நால்வகைத் தேவரு மூவறு கணங்களும்” சிலப். இ: 176.

169. “மீன்பூத் தன்ன வான்கலம்” பெருப்பாண். 477.

170-71. வளியிடைத் தீயெழுந் தன்னதிறல்: “காண்முனோ, யொரி நிகழ்ந் தன்ன நிறையருஞ் சேற்றம்” (அதி. “இருங்கண்”), “வளித்த லையு தீயும்” புறநா. உ: 4.

173. உருமிடித்தன்ன குரலினர்: “இடியன்ன பெருங்குரலான்” தகடு.

175 தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்ன
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[ச.—திருவேரகம்.]

திருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவார்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யமுநான் கிரட்டி யினமை நல்லியான்

180 டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி னுண்ணான்
புலராக் காழகம் புலர வுடஇ

185 யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருடறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவில்ப் பாடி.
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

175. “தாவில் கொள்கைத் தந்தொழில்” முருகு. 89.

177. “அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்” (தொல். புறத். 20); “ஓதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த, வீத வேற்றலென் றுறுபுரிந் தொழுகும், அறம்புரி யந்தணர்” பதிந். உச: 6-8.

181-2. “அந்தண ரருங்கட னிறுக்கு, முத்தீ”, “ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர், முத்தீ” புறநா. உ:22-3, ஈசுள: 12-3.

179-82. “ஒன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப் பாளர், முத்தீச் செல் வத்து நான்மறை முற்றி, யைம்பெரு வேள்வியுஞ் செய்தொழி லோம்பு, மறுதொழி லந்தணர்” சீலப். உந: 67-70.

183. “ஒன்பது போலவர் மார்பினி னூலிழை” தே. திருநா.

181-4. “புன்மயிர்ச் சடைமுடிப் புலரா வுடுக்கை, முந்தான் மார் பின் முத்தீச் செல்வத், திருபிறப் பாளர்” சீலப். உடு: 126-8.

185. “அட்டா னானே குட்டுவன், உச்சிக் கூப்பிய கையின ரென் றறப் போல்வன கடைச் சங்கத்திற்கு ஆயின சொற்கள் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின” (தொல். செய். கு. 80-ந.) வினைக்குறிப்புமுற்று வினை யெச்சமாயிற்றென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; நன். வி. கு. 351.

186-7. “நாவியன் மந்திர நடுங்கா தோதி” டணி. உந: 52.

[௫.—குன்றுதொறுடல்.]

- 190 பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சார் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
- 195 நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்

192. “வெண் கூதாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்” பட்டி. 85.

191-2. “குல்லை குளவி கூதளங் குவளை” (நழ். ௩௭௬ : 5); “கூத
ளங் கவினிய குளவி முன்றில்”, “நாறிதழ்ங் குளவியொடு கூதளங்
குழைய” புறநா. ௧௬௮ : 12, ௩௮௦ : 7.

193. “நறுஞ்சார் தணிந்த கேழ்கிள ரகலம்” அகநா. ௨௬ : 14.

195. “வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்”, “திருந்தமை
விளைந்த தேக்கட் டேறல்” (மலைபடு. 171, 522); “தூம்பகம் பழுதிய
தீம்பிழி” (பதிற். அக : 21); “நெடுங்க ணுடமைப் பழுநிக் கடுத்திற்,
பாப்புக் கடுப்பன்ன, தோப்பி”, “அம்பனை விளைந்த தேக்கட் டேறல்”
அகநா. ௩௬௮ : 6-7, ௩௬௮ : 14.

194-7. கட் குடித்துக் குரவை யயர்தல் : “அருங்குறும் பெறிந்த
கானவ ருவகை, திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென,
நறவுநாட் செய்த குறவர்தம் பெண்டிரொடு, மான்றோற் சிறுபறை
கறங்கக் கல்லென, வான்றோய் மீமீசை யயருங் குரவை” (மலைபடு.
318-22); “பெருமலை, வாங்கமை பழுநிய நறவுண்டு, வேங்கை முன்றிற்
குரவையுங் கண்டே” (நழ். ௨௭௬ : 8-10); “குறியிறைக் குரம்பைக்
குறவர் மாக்கள், வாங்கமைப் பழுநிய தேறன் மகிழ்ந்து, வேங்கை நீழற்
குரவை யயரும்” புறநா. ௧௨௬ : 1-3.

196-7. “தொண்டகப் பறைச்சீர் பெண்டிரொடு விரைஇ, மறு
கிற் றாங்குஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்து” (அகநா. ௧௧௮ : 3-4); “தொண்
டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்” சீலப். ௨௪ : 16.

198-200. “தண்கயத் தமன்ற வொண்பூங் குவளை, யரும்பலைத்
தியற்றிய சுரும்பார் கண்ணி, பின்னுப்புறந் தாழக் கொன்னே குட்டி”
(அகநா. ௧௮௦ : 5-7); “கூருகிர் விடுத்ததோர் கோல மாலே” சீவக.
1466.

- குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
200 யிணைத்த கோதை யிணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நயம்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகா மல்கு றினைப்ப வுடஇ
205 மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு

199. “குண்டுசுனைக் குவையொடு” (தறுந். ௫௯ : 2)

“குண்டுசுனைபூத்த வண்டுபடு கண்ணி, நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ யென்பன, பூத்தபூவான் இயன்ற கண்ணி, நூலாத நூலான் இயன்ற கலிங்கமென ஒற்றுமை நயம் பற்றிச் செயப்படு பொருண்மேல் நின்றன” (தொல். வினே. சூ. 37-ந.); இவ்வடி, பெயரெச்சம், செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரன்றிப் பிற பெயர் எஞ்ச நின்றதற்கு மேற் கோள்; நன். வி. சூ. 340. “நுண்டிகில், குண்டு.....கண்ணி என் றுற்போல ஒற்றுமை நயம்பற்றி, நுண்ணிய நூலாற் செய்ததுகிலென்று கொள்க” தஞ்சை. 217-உரை.

200. “இணைப்புறு பிணையல்” முருகு. 30.

202. “செங்கான் மராஅத்து” (நற். கசஅ : 5, ஐங். ஈஅக : 2.) வாலிணர்: “மராத்து வாஅன் மெல்லிணர்” (அகநா. கஉஎ : 13); “மரா அத்து.....வலஞ்சுரி வாலிணர்” ஐங். ஈஅஈ : 2-3.

203. “சுரும்புண விரிந்த பெருந்தண் கோதை” அகநா. கஈக : 4.

201-4. “பல்பூம் பகைத்தழை மடங்கு மல்குல்” (நற். அ : 2); “தண்ணறும் பிடவமும் தவழ்கொடித் தளவமும், வண்ணவண் டோன்றியும் வயங்கிணர்க் கொன்றையு, மன்னவை பிறவும் பன்மலர் துதையத், தழையுங் கோதையு மிழையு மென்றிவை, தைஇனர் மகிழ்ந்து திளைஇ விளையாடு, மடமொழி யாயத்தவர்” (கலி. ௧0௨ : 2-7); “அம்பூந் தொடலை யணித்தழை யல்குந், செம்பொறிச் சிலம்பி னிளை யோள்” (புறநா. ஈசக : 2-3); “அந்தழை யல்குலும்” பு. வெ. 123.

205. மயில் கண்டன்ன மடநடை: “மடநடை மஞ்ஞை” (முருகு. 310); “பீலி மஞ்ஞையி னியலி” (பெரும்பாண். 331); “நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலி” (மதுரை. 608); “அணிமயி லன்ன வசைநடைக் கொடிச்சியை” (ஐங். உடுஅ : 2); “மணிமயிற் றொழில்” (பரி. “வானொழிலி”, 62); “வருநல மயிலன மட நடை மலைமகள்” (தே. இடைமருது.); “மயிலெனப் போந்து” (திருச்சிற். 224); “நடை மயிலே” பரயோக. 42.

“மயில்.....மகளிர்”, “கண்டன்ன” இ-கோ. சூ. 86, 117-மேற்.

செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
210 நகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய நெடியன் நெடியணி தோள
நரம்பார்த் தன்ன வின்சுரற் நெருதியொடு

206. “ பவழத் தன்ன மேனித் திகழொளிக், குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை.....சேவலங் கொடியோன் ” (குறுந். கடவுள். 2-5); “ உடையு மொவியலுஞ் செய்யை.....உருவு முருவத்தீ யொத்தி ” (பரி. கக: 97-9); “ குன்றியுங் கோபமு மொன்றிய வுடுக்கை ” (தொல். உவம. கு. 11, பேரீ. மேற்.); “ குன்றி கோபங் கொழிவிடு பவள, மொன்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம் ” (தொல். சொல். சே. மேற்.); “ வென்றிச் செவ்வேள் ” சிலப். உடு: 25.

207. முருகு. 31-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; “ ஒண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ ” துற்தீசி. 119.

208. “ கச்சினன் கழலினன் தேந்தார் மார்பினன் ” அகநா. எசு : 7.

209. “ வல்லானென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது; என்னை? தீருழகாற்றுப்படையுள், குழலன் கோட்டன் குறும்பல்லியத்த நென்பதற்குக் குழலை யூதிக் கோட்டைக் குறித்துப் பல்லியத்தை ஒலிப்பித்தென முற்றுவினையை எச்சமாக நச்சினுக்கினியர் கூறியவுரையிற் கண்டு கொள்க ” தஞ்சை. 8-உரை.

211. நெடியன்: “ உருகெழு நெடுவேள் ” (முருகு. 273); “ கடம் பமர் நெடுவேள் ” (பெரும்பாண். 75); “ நெடியாய் ” (பரி. கக: 84); “ நெடுவேட் பேண ”, “ வெறிகமழ் நெடுவேள் ”, “ நெடுவேண் மார்பி னாரம் போல ”, “ காடுகெழு நெடுவேள் ” (அகநா. உஉ: 6, கூஅ: 27, கூஉ: 1, கூஅஉ: 5); “ நெடுவேணிலையு காமர் வியன்றுறை ” (புறநா. டுடு: 19.) தொடியணி தோளன்: “ கழறொடிச் சேஎய் ” குறுந். க: 3.

210-11. “ சேவலங் கொடியோன் காப்ப ” (குறுந். கடவுள். 5); “ சேவற் கொடியன் தொடியணி தோளன்.....எனத் தொடர் மொழி யீற்றின் விசுதி பொருந்தியது ” இ-கோ. கு. 117. உரை.

212. “ நரம்பின் முரலு நயம்வரு முரற்சி, விறலியர் ” (மதுரை. 217-8); “ நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக், கடவ தறிந்த வின்சுரல் விறலியர் ” (மலைபடு. 535-6); “ நரம்பார்த் தன்ன திங்குள

குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்

- 215 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதொ றுடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

[சு.—பழமுதிர்சோலை.]

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிழிஇ

- 220 யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்

வியளே” (ஐங். கஅடு:4); “இருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்தி
வள் பாடினாளோ, நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்
தார்” சீவக. 658.

215. உறழென்பது மெய்யுவம வருபாய் வருமென்பதற்கு இவ்
வடி மேற்கோள்; தோல். உவம. சூ. 15, இளங். பேரீ.

214-6. “மைந்த, ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து”
புறநா. உச : 9.

217. “குன்றுதொறு.....பண்பேயெனத் தொறுவென்பது
தான் சார்ந்த மொழிப் பொருட்குப் பண்மையும் இடமாதலும் உணர்த்தி
நிற்கும்” (தோல். இடை. சூ. 48, சே. ந.; இ-வி. சூ. 279, உரை.)
‘தொறு’ என்னும் இடைச்சொல் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்;
நன். சூ. 420, மயிலே.

208-17. “முருகாற்றுப்படையுள், கச்சினன் கழலினன்.....
பண்பே யென்புழி வந்த வீனையெச்ச வீனக்குறிப்புமுற்றுக்கள் ஆக்
கம் பெற்றுப் பொருளுணர்த்துங்கால், கச்சைக் கட்டிக் கழலையணிந்து
கண்ணியைச் சூழிக் குழலையூதிக் கோட்டைக் குறித்துப் பல்லியங்களை
யெழுப்பித் தகரைப் பின்னிட்டு மயிலேயேறிக் கொடியையுயர்த்து
வளர்ந்து தோளிலே தொடியையணிந்து துகிலையுடுத்து ஏந்தித் தழீஇத்
தலைக்கை கொடுத்து ஆடலும் அவற்கு நிலைநின்ற பண்பெனச் செய்தெ
னெச்சப் பொருளை உணர்த்தி நின்றவாறு காண்க” தோல். எச்ச.
சூ. 63-ந.

218. “மறிக்குர லறுத்துத் தினைப்பிரப் பிரீஇ” (குறுந். உசுந :
1); “உருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்” அகநா. உஉ : 10.

219. வாரணக்கொடி : முருகு. 38, 227.

கோழியை வாரணமென்றற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தோல். மரபு.
சூ. 68, உரை.

வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் கவிற்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்

225 சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பி யைதுரைத்துக்

222. “சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி” (முருகு. 283); “வேலன் புனைந்த வெறியயர் களந்தோறும்” (குறுந். ௫௩ : 3); “வேலன் வெறியயர் வியன்களம்” (அகநா. ௧௮ : 18-9); “வெறியயர் வெங் களத்து வேன்மகன்” (நாலடி. இளமை. 6); “வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து” சிலப். குன்றக்.

வேலன் ஆடுதல் சிறுபான்மை புறத்திற்குங் கோடற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். புறத். கு. 5, ௩.

224. “ஆலமுங் கடம்பு நல்யாற்று நடுவுங், கால்வழக் கறு நிலைக் குன்றமும் பிறவு, மவ்வவை மேய வேறு வேறு பெயரோ, யெவ்வயி னோயுநீயே” (பரி. ச : 67-70); “பெருவேண் மறைந்து பெரும்புனை லாடும்” (பெருங். 1.42 : 56.) “துறையிசை-நீர்த் துறையில்; நீர்த்துறையில் நின் திருவடியைச் சூளுறு மவரென்க; யாறுங் குளனுமென்ற ராகவின்” சிலப். குன்ற. அரும்பத.

225. கடம்பு முருக்ககடவுளுக்கு இடம்: “கடம்பமர் நெடு வேள்” (பெருந். நாண். 75); “கடம்பமர்ந்து”, “கடம்பம ரணி நிலை” (பரி. ௧௧ : 2,104); “செல்வக் கடம்பமர்ந்தான்” (ஐந். ஐம். 1); “செவ்வேள்.....மராஅத்தண் சாயை நின்றணங்கும்” (தஞ்சை. 132); “கடம்பமர் மன்றற் றெங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம்” (திருவால. கடவுள். 18); “கடம்பமர் காளை” கந்த. வள்ளியம்மை. 69).

224-5. “துறையு மாலமுந் தொல்வலி மராஅமு, முறையுளி பராஅய்ப் பாய்ந்தனர்” கலி. ௧0௧ : 13-4.

226. மன்றமும் பொதியிலும்: “மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலும்” (மணி. ௨0 : 30); “மன்றும் பொதியிலு மாமயில்சேர்” தஞ்சை. 34.

225-6. “மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்” மணி. ௨௮ : 59.

228. நெய்யோ டையவி யப்பி: “ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை” (நெடுநல். 86); “நெய்யோ டிமைக்கு மையவித் திரள்காழ்” (நற். ௩-௪0 : 3); “ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி” மணி. 3 : 134.

- குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
 230 முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுட னுடஇச்
 செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇய தூவென் ளரிசி
 சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
 235 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
 துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 240 யிமிழிசை யருவியொ டின்னியங் கறங்க
 வருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
 முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
 முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனக

229. “குடந்தம் பட்டுச் சூழ்போந்து குழைந்து வழுத்தி”
 கூர்ம. தக்கன்வேள்வி. 52.

233. “குருதிச் செந்தினை பரப்பி” முருத. 242.

232-3. “மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி” (பெரும்
 பாண். 143); “விடையும் வீழ்மின்” புறநா. ௨௬௨: 1.

234. “பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர் பிரீஇ”, “அறிதல் வேண்டு
 மெனப் பல்பிரப் பிரீஇ” (அநா. ௯௮: 9, ௨௪௨: 9); “பரந்தெலாப்
 பிரப்பும் வைத்து” (சீவக. 369); “அகவற் கொண்ட வலியும் பிரப்பும்”
 பெருங். 1. 34: 186.

232-4. “பலிகொடுத்தருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்”
 (அநா. ௨௨: 9-10); “கொழுவிடைக்கறை விராவிய பலிக்குறை நிரப்பி,
 வழுவில் பல்பிரப் பிரீஇவெறி யாட்டயர் மன்றத்து” தணிகை.
 நாடு. 46.

233-4. “சில்பலி யரிசியும்” மணி. ௬: 95.

239. நறும்புகை யெடுத்து: “நறையி னறும்புகை நனியமர்ந்
 தோயே” (பரி. ௧௪: 20.) மு. “குறிஞ்சிபாடுமி னறும்புகை யெடு
 மின்” (சீலப். குன்றக்.); “ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர் தூய்க்,
 கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி” பு. வே. 79.

245 ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டிறைதலு மறிந்த வாறே
250 யாண்டாண் டாயினு மாக காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்

245. “வெறியயர் வியன்களம் பொலிய வேத்தி” (அகநா. உசஉ:11.) ஆடுகளம்: “அணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்ப” (தறிஞ்சீ. 175); “யானுமோ ராடுகள மகளே” தறுநீ. நக: 4.

236-45. “களநன் கிழைத்துக் கண்ணி குட்டி, வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத், தருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய், முரு காற்றுப் படுத்த வருகெழு நடுநான்” அகநா. உஉ: 8-11.

246. “கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்” சீலப். உச: 17.

247. ஓடாப் பூட்கை: “ஓடாப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே” (சீறுபாண். 83) பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளின் ஊர்தியாகிய யானை: “சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்து”, “பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ” (பரி. 6:2, கள: 49); “பிணிமுக மூர்தி யொண்ணெய் யோனும்” (புறநா. 6௬: 8); “பிணிமுக மேற்கொண்டு” (சீலப். உச. “உரையினி”); “பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூவ்ரு திருமுகத் தொருவே லவற்கு” (கல். 7, மயிலேறும். மேற்.) யானையை வாழ்த்துதல்: “கடம் புங்களிறும் பாடி” (தொல். பொருளியல், சூ. 16, ந. மேற்.) ஓடாப் பூட்கை: நன். சூ. 166, மயிலே. மேற்.

246-7. “ததும்புசீ ரின்னியங் கறங்கக் கைதொழு, துருகெழு சிறப்பின் முருகு மனைத்தரீஇக், கடம்புங் களிறும் பாடி” அகநா. கஉஅ: 9-11.

248. வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தல்: “வேண்டிய வேண்டி யூங் கெய்தலால்” (தறுநீ, 265); “வேண்டுவார் வேண்டுவேசு யீவான் கண்டாய்”, “மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே” நே. மறைசை, ஐயாறு.

249. “திசைநாறிய குன்றமர்ந் தாண்டாண்டு” (பரி. கள: 29); “ஆண்டாண் டிறைகுவர்” கலி. நக: 21.

250. பி-ம். ‘ஆங்காங்காயினுமாக’.

251. “முகனமர்ந் தின்சொலகை” (தறுநீ, 92.) பி-ஃ. ‘முசு மலர்ந்தேத்தி.’

கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை
யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப

- 255 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
- 260 வானோர் வணங்குவிற் றுனைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவி லொருவ பொருவிற் றன் மள்ள

253-5. “கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய, வறுவர் மற்றை யோரும்.....நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயல்” (பரி. இ: 44-9); “சரவணப்பூம் பள்ளி யறைத் தாய்மா ரறுவர், திருமுலைப்பா லுண்டான்” சிலப். ௨௪: “உரையினி.”

256. ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ: “ஆலமர் செல்வற் கமர்ந்த னன் கொடுப்ப” (சிறுபாண். 97); “ஆலமர் செல்வ னணிசார் பெரு விறல்”, “ஆலமர் செல்வ னணிசான் மகன்” (கலி. அக: 7, அந: 14); “ஆலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்”; (புறநா. ககஅ: 9); “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்” (சிலப். குன்றக்.); “ஆலமர் செல்வன் மகன்” மணி. ந: 144.

257. மலைமகண் மகனே: “மலைமகண் மகனே” (சிலப். குன்றக்.); “மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே யென்றற் றெடக்கத் தன காரணக்குறியாக்கந் தொடர்ந்தன” நன். வி. சூ. 275.

258. கொற்றவை சிறுவ: “சேய்பயந்த மாமோட்டுத் துணங்கை யஞ் செல்விக்கு” பெரும்பாண். 458-9.

259. பழையோள்: “தொல்லைநாயகி” தக்க. 120.

261. நூலறி புலவ: “நூலறி புலவரை நோக்க” (சிலப். ௨இ: 116.) புலவ: “பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே”, “புலமை யோய்” (முருத. 268, 280); “சங்கத் தமிழின் றிலமைப் புலவா” ழுத்துதிமார. தாலப்.

262. பொருவிறல் மள்ள: “பொருமறையார் கழல்வீரர் வீரன்” சிலநா னசித். முருகக்.

வந்தனர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
யங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே

265 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக

270 நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்
மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்

275 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி

266. “ குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே”, “ குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் ” (சீலப். ௨௪); “ குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோன் ” (மணி. ௫ : 13); “ மலையைக் கொல்லுமென்றது, மலை பண்டு பிராணனுடையவாய்ப் பறந்து திரிந்தமையின் ; ‘ குன்றம்..... கொற்றத்து’ இது தீருழநகாற்றுப்படை ” தக். 170, உரை.

267. “ விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் ” (முருகு. 299.)
“ விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப ” நாலடி. 226.

குறிஞ்சிக்கிழவ : “ குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவல்யமே ”
கந்தாலங்காரம், 5.

269. பெரும்பெயர் : “ பெரும்பெய ரியவுள் ” (முருகு. 274);
“ தண்டா லீகைரின் பெரும்பெய ரேத்தி (பெரும்பாண். 460) ; “பெரும் பெயர் முருக ” (பரி. ௫ : 50); “ செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி ” (அகநா. ௬௮ : 18); “ பெரும்பெயர் வேந்தன் ” (பு. வே.); “ பெரும் பெயர்ப் பிரமன் ” (சீவக. 207); “ பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு ’ (சீவஞானபோதம், சிறப்பு.); “ பெரும்பெயரே பெயராக வந்த, வொரு வாய்மை தன்னை நினையினு முள்ள முருகுவதே ” பஞ்சாங்கா. 5.

271. அலந்து, இடுக்கண் பட்டென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்
தஞ்சை. 352, உரை.

272. “ மண்டமர் பலகடந்து ” கலி. க : 8.

273. நெடுவேள் : 211-ஆம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

275. “ சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற், சீர்மிகு முருகன் ”
(அகநா. ௫௧ : 10-11.) சூர்மருங்கறுத்த : “ மன்மருங்கறுத்த மழுவா

- போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யானறி யளவையி னேத்தி யானுது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னெடு
280 புரையுந ரில்லாப் புலமையோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூனியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
285 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின
வான்றோய் நிவப்பிற் றுன்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
290 மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி.

னெடியோன் ” (மணி. ௨௨ : 25); “ மருவாளான் மன்னர் மருங்
கறுத்த மால்போல் ” தோல். புறத். கு. 13, ந. உரை. மேற்.

279-80. நின்னெடு புரையுந ரில்லாப் புலமையோய் : “ நின்ன
வார் பிறரின்றி நீயே யானாய் ” (தே. தனித்திருத்தாண்டகம்); “ மற்று
ருந் தன்னெடுப்பா ரில்லாதான் காண் ” (ஷை. திருவாரூர்); “ தனக்கு
வமையில்லாதான் ” நுநள், 7.

281. “ நீசில மொழியா வளவை ” சிறுபாண். 235.

283. “ சாறயர் களத்தின் வீறுபெறத் தோன்றி ” (சிலப். சு ::
162.) ௫-ம். ‘வேறுபெறத் தோன்றி.’

282-3. “ சாறுகொண்ட களம்போல, வேறுவேறு பொலிவு
தோன்ற ” புறநா. ௨௨ : 16-7.

284. “ முதுவா யிரவல ” (சிறுபாண். 40); “ செல்லு முதுவா
யிரவல ” (பதிற். சுசு : 3); “ முதுவா யிரவல ” புறநா. சஅ : 7.

285. “ வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென ” பெரும்பாண். 461.

290. “ பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன், மூவா
விளநலங் காட்டி ” சிலப். சு : 34-5.

289-90. “ அறுமுகமில்லை ; அணிமயில் இல்லை யென்று சொல்லு
வார்களென்று வேறு காட்டினான் ; தலைமகள் கடம்புகுடி உடம்பிடி
யேந்தித் தன்னைக் குமரனென்று பிறர் கருத வந்த காரணம், ‘ பண்டை
.....காட்டி ’ என்றாராதலால் ” சிலப். குன்றக். அரும்பத.

யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வன்புடை நன்மொழி யனைஇ விளிவின்
றிருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத்
தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
295 பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்குமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு

292. அன்புடை நன்மொழி : “ ஈர நன்மொழி ”, “ ஆர்வ நன்மொழி ” (சிறுபாண். 93, 99); “ இன்சொலா லீர மனைஇ..... சொல் ” (துறன், 91); “ அன்புட னனைஇய வருண்மொழி ” மணி. 63.

294. பி-ம். ‘ ஒரு நீயாக.’

294-5. இவ்வடிகள், “ இன்மை யுரைத்தாற் கதுகிறைக்க லாற் றுக்காற், நன்மெய் துறப்பான் மலை ” என்பதற்கு மேற்கோள் ; கலி. ௪௩, ந.

63-295. “ முருகாற்றுப்படையுள், புலம் பிரிந்துறையும் சேவடி யெனக் கந்தழிகுறி நின்னெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்பப் பெறுதியென வும் கூறி அவனுறைபுமிடங்களுங்கூறி ஆண்டுச்சென்றால் அவன்விழுமிய பெறலரும் பரிசில் நல்குமெனவுங்கூறி ஆண்டுத் தான்பெற்ற பெரு வளம் அவனும் பெறக் கூறியவாறு காண்க. இதனைப் புலவாராற்றுப் படை யென்று உய்த்துணர்ந்து பெயர் கூறுவார்க்கு முருகாற்றுப்படை யென்னும் பெயரன்றி அப்பெயர் வழங்காமையான் மறுக்க. இனி, முருகாற்றுப்படை யென்பதற்கு முருகன்பால் வீடு பெறுதற்குச் சமைந் தானோர் இரவலனை ஆற்றுப்படுத்ததென்பது பொருளாகக் கொள்க ” தோல். புறத். கு. 36, ந.

296. அருவிக்குத்துகில் : “ அவிர்துகில் புரையு மவ்வெள் ளருவி ” (துறந்தி. 55); “ அறுவைத், தாவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீயிசைத், தண் பல விழிதரு மருவி ” (புறநா. கடுச : 10-12); “ மாநீல மாண்ட துகிலு மிழ்வ தொத்தருவி, மாநீல மால்வரை நாடகேள் ” (நீணாமா. 6); “ நதிதோறுந் துகில்புரை நறுநீரிற் றோய்வன ” (கம்ப.வனம்புகு. 11); “ பௌவநீ ராடைத் தரணிமான் மார்பிற் பயிலுமுத் தரியமும் போன்று .....தெய்வமா நதிநீர் பரக்கும் ” வீ. பா. சிறப்பு. 8.

297. ஆரமுழுமுதல் : “ வாமுழுமுதல் ” முருகு. 307.

298. “ பூவுடை யலங்குசினை புலம்பத் தாக்கிக், கல்பொரு திரங் குங் கதழ்வீ முருவி ” துறந். கடுச : 4-5.

- விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த
 300 தண்கம ழலரினால் சிதைய நன்பல
 வாசினி முதுகளை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமல ருதிர யுகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூதுத
 லிரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
 305 முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நன்பொன் மணிரிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
 வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை
 யினரீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
 310 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
 கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலொ
 டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
 குருஉயி ரியாக்கைக் குடாவடி புனியம்
 பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
 315 டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
 றிழுமென விழிதரு மருவிப்

300. அலர்தல் - பரத்தலென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் தந்தை. 269, உரை.

304-5. “யானை; முத்துடை மருப்பின்” மலைபடு. 517-8.

309. “கறிக்கருந்துணருகுப்ப” திருவிளை. நாடு. 35.

310. முதுத. 205-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

312-3. “இரும்பனஞ் செறும்பி னன்ன பருமயிர்ச், சிறுகட் பன்றி” (அகநா. உஎஎ : 7-8); “பனஞ்செறும் பன்ன பன்மயிர் முன்கை” (பெருங். 2. 8 : 107); “பெண்ணைவன் செறும்பிற் பிறங்கிச் செறி, வண்ண வன்மயிர்” (கம்ப. கங்கை. 33); “இரும்பனை வெளிற் றின் புன்சா யெனமலி மயிரி னாக்கைக், கரும்பெருங் கரடி” விநாயக. நாடு. 26.

315. சிலைத்தல் இசைப்பொருளை உணர்த்துமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. 62, பேரீ. சே. ந; இ. வி. சூ. 285, உரை.

316. “இழுமென்று வந்திங் கிழியு மலையருவி” (சீலப். குன் றக்.); “இழுமெ னேதையி னிழிதரு மருவி” (ஆணக்கா. நாடு. 14); “வெள்ளருவி யிழுமெ னேதையும்” தணிகை. நாடு. 46.

292-316. தோல். இடை. சூ. 27, ந. மேற்.

பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

317. மலைகிழவோனே : “ ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே ” (பெரும்பாண். 500); “ நிலைபெறு தணிகை மலைகிழ வோனே ” தணிகையாறு. 417.

தொல். பெயர். சூ. 11, கல். மேற். பெயரிடத்து னகர வீற்றயலகரம் ஓகாரமா மென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; இ. வீ. சூ. 326, உரை ; நன். வி. சூ. 353.

இதன் பொருள்.

க.—திருப்பரங்குன்றம்.

1. உலகமென்பதுமுதற் கணவன் (6) 1 என்னுந்துணையும் ஒரு தொடர்.

உலகம் உவப்ப—சீவான்மாக்கள் உவப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும் உயிர்களையும் ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்திற்குமேனும் ஈண்டு உவப்பவென்ற தனான், மண்ணிடத்துவாழும் சீவான்மாக்களை உணர்த்திற்று.

[வலனேர்பு திரிதரு:] ஏர்பு வலன் திரிதரு - எழுந்து 2 மகாமேருவை வலமாகத்திரிதலைச்செய்யும்,

2. பலர் புகழ் ஞாயிறு - எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை, கடற் கண்டாங்கு - கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமம் ; 3 “ விரவியும் வருஉ மரபின வென்ப ” என்பதனால் தொழிலுவமமும் வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது ; என்னை ? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக்குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் நோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழிலுவமமும், தன்னைக் கட்டினால் நோக்குவார்க்குக் 4 கடலிற் பசுமையும் ஞாயிற்றின் செம்மையும்

1 ( ) இந்த நகவளைவுக்குட்பட்ட எண்ணும், இப்படியே பின்னர் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப்படும் என்களும் தத்தம் முன்புள்ள ‘மொழிகளையேனும், அம்மொழிகளைப் பொருளாகப் பெற்ற மொழிகளையேனுமுடைய மூலத்தின் வரியைப் புலப்படுத்தும்.

2 “ ஞாயிறு போற்றுதும்.....மேருவலந்திரிதலான் ” சிலப். மங்கல.

3 தொல்காப்பியம், உவமவியல், சூ. 2.

4 “ மாக்கட னிவந்தெழுதரு, செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை ” (புறநா. சூ. 15 - 6); “ உததியிடை கடவுமர கதவருண குலதுரக வுபலவித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள், உதயமென வதிகவித கலபகக மயிலின் மிசை புகழுடிவி னிருளகல வொரு சோதி வீசுவதும் ” திருவதப், பூரீபாத.

போல மயிலிற் பசுமையும் திருமேனிச் செம்மையும் தோன்றலின் வண்ணவுவமமும் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

3. [ஓவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி:]

1 ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி - இருவகையிற் திரியங்களும் தாம் செல்லுதற்குரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதங்குதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் காரணமாகும், விளங்குகின்ற ஒளி.

ஓ என்பது ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயர். இமைத்தல் - கண்களின் இடங்கிரண்டினையும் குவித்தல்; அது 2 “நுதல்துமையா நாட்டம்” என்பதனுணர்ச்சி.

சேண் விளங்கு ஒளி - கட்டிலனாநோக்குவார் கண்ணிடங்களெல்லாவற்றினும் சென்று விளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

உவப்ப எழுந்து திரியும் (1) ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு (2) அவிர்கின்ற ஒளி (3) யெனத்தொழிலுவமம் கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க. உவப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்குச் சேண்விளங்கொளியென வண்ணவுவமங் கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க.

4. உறுநர் தாங்கிய 3 மதன் உடை நோன்றாள்— தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் தீவினையைப்போக்கி அவரைத் தாங்கிய, அறியாமையை உடைத்தற்குக் காரணமாகிய வலியினையுடைய தாளினையும்,

5. செறுநர் தேய்த்த 4 செல் உறழ் தடகை - அழித்தற்குரியாரை அழித்த இடியையாறுபட்ட பெருமையினையுடைய கையினையும் உடைய,

(6. மறு இல் கற்பின் வாள் நுதல் கணவன்—5 மறக்கற்பில்லாத

1 ஓவற - ஒழிவற. இமைக்கும் - விட்டுவிளங்கும். அவிர்தல் - பாடஞ் செய்தல் (வேறுரை.)

2 ஓசநா. கடவுள். 4. 3 மதனுடை - அழகுடைய (வேறுரை.)

4 செல்உறழ் - மேகத்தைஒத்த (வேறுரை.)

5 மறக்கற்பு அறக்கற்பு: மறக்கற்பு சீறிய கற்பென்றும் கொடுங்கற்பென்றும், அறக்கற்பு ஆறிய கற்பென்றும் அருட்கற்பென்றும் வழங்கப்பெறும்; ‘வருத்தமில்லாத அருட்கற்பினையுடைய தெய்வயானையார்’ (முரு. 175, ந.); “ஆறிய கற்பிற் தேறிய நல்லிசை, வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ” (பதிந். ௯0: 49-50); ‘வீரபத்திரி மறக்கற்புடையாள்; கோப்பெருந்தேவி அறக்கற்புடையாள்; ஆக ஆறியகற்பும் சீறியகற்புமெனக் கற்பு இருவகை’ (சிலப். பதிகம், 38-54, அடியாள்.); “கொந்தளக மலர்சரியக் கூப்பிடுவாள் கொடுங்கற்பும்” வி. பா. சூதுபோர். 253.

1 அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருந்திய நுதலினையுமுடைய இர்திரன் மகள் தெய்வயானையார் கணவன் ;

இப்பெயரை முற்கூறினார், படைத்தற்கும் காத்தற்கும் உரிமை தோன்ற.

2 மறுவில் கற்பின்வாணுதல் கணவனென்பது ஈண்டு முருகனென் னுந் துணையாய் நின்றது.

ஒளியினையும் (3) தாளினையும் (4) கையினையும் (5) உடைய கண வனென முடிக்க.

7. கார்கோளென்பது முதல் மார்பினன் (11) என்னுந்துணையும் ஒரு தொடர்.

கார்கோள் முகந்த கமஞ்சுல் மா மழை - கடலிலே முகந்த தனாலுண்டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய குவினையுடைய பெருமையை யுடைய மழை,

கார் முகக்கப்படுதலிற் கடல் கார்கோளென்று பெயர் பெற்றது ; ஆகுபெயர்.

8. 3 வாள் போழ் விசம்பில் வள் உறைசிதறி - திங்களும் ஞாயி றும் இருளை நீக்கும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற் படச்சிதறி,

வாள்: ஆகுபெயர்.

9. தலைப்பெயல் 4 தலைஇய தண் நறு கானத்து—கார்காலத்து முதற்பெயலைச் சொரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்து,

10. இருள் பட 5 பொதுளிய பாரை மரஅத்து — இருட்சி யுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய 6 செங்கடம்பினது,

பாரை: பண்புத்தொகைச்சந்திமுடிபு வேற்றுமையென்றுணர்க.

11. 7 உருள் பூ தண் தார் புரளும் மார்பினன்—தேருருள் போலும் பூவாற் செய்யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலையையும் மார்பினையுடையவன் ;

1 பி - ம். அருட்கற்பு.

2 'கொடியோள் கணவன்.....இது நன்னென்னும் பொருட் டாய் நின்றது' (மலைபடு. 424, 1ந.) என்றது இங்கே அறியத்தக்கது.

3 வாள் போழ் - திங்களும் ஞாயிறும் அளவிடப்பட்டாற்போன்ற (வேறுரை.) 4 தலைஇய - தழைத்த (வேறுரை.)

5 பொதுளிய - நெருங்கிய (வேறுரை.)

6 பி-ம். வெண்கடம்பினது.

7 உருள் பூ - தேருருள்போன்ற வட்டப்பூ (வேறுரை.)

உருள்பூ உவமத்தொகையாகலின் உருள்பூ உருட்பூவென உறழ்ச்சி முடிபெய்தும்; இனி உருண்டபூ உருளும்பூவென வினைத்தொகையுமாம்.

மழை சிதறித் தலைஇய கானத்து மராஅத்துத் தார் புரளும் மார் பின்னென முடிக்க.

இது 1 போகத்திற்குரிய தார்; இதனை முற்கூறினார், வாணுதல் கணவன் (6) என்றதனைநோக்கி.

12. மால்வரை என்பதுமுதற் சென்னியன் (44) என்னுந்துணையும் ஒரு தொடர்.

மால் வரை நிவந்த சேண் உயர் வெற்பில் - பெருமையை யுடைய மூங்கில் வளர்ந்த தேவருலகனவாகச் செல்லுயர்ந்த மலையில், 2 வரைகளை யுடைமையின் வரையாயிற்று; இஃது ஆகுபெயர்; 3 “பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு” என்றார் பிறரும்; இனித் திருமால் போலும் குவடுகளோங்கிய வெற்பென்றுமாம்; 4 “மாயோ னன்ன மால் வரைக் கவாஅன்” என்றார் பிறரும்.

13. கிண்கிணி 5 கவைஇய ஒள் செஞ்சிறடி - சிறுசதங்கை சூழ்ந்த ஒள்ளிதாகிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

14. கணை கால் - திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின் - வளைந்து நுடங்கிய இடையினையும்,

பணை தோள் - பெருமையையுடைய தோளினையும்,

மூங்கில்போலும் தோளென்றுமாம்.

15. கோபத்து அன்ன தோயா 6 பூ துகில் - இந்திர கோபத்தை யொத்த நிறம்பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூத்தொழிலினையுடைய துகிலினையும்,

1 “மாலமார்ப” என்றதில் மாலையென்பது இன்பத்திற்குரிய மாலையென்பர்; முருகு. 261, ந.

2 “வரை, கண்களை யுடைமையான் ஆகுபெயரான் மூங்கிற்குப் பெயராயிற்று. வரை மலையாகாதோவெனின்.....‘மால்..... வெற்பில்’ எனக் கூறியதனான் உணர்க” தஞ்சை. 49, உரை.

3 “அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே, பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு - தெரியிற், கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார். பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு” யா. வி. சூ. 60, மேற்.

4 நற்றிணை, ஈஉ: 1.

கவைஇய - கட்டிய (வேறுரை.).

6 இவ்வாறே பூங்கலிங்கமென்பதற்குப் பூத்தொழிலையுடைய கலிங்க மென்று பொருளுழுதுவர் (கலி. இசு: 11 - ந.) பூத்தொழிலையுடைய துகில்: சிலப். ப. 180, 196, 352; “சித்திரப்படாம்” சிலப். எ: 1.

தெய்வத்தின் ஆணையால் தானே சிவந்திருத்தலின், தோயாத்துகி லென்றார்.

16. பல் காசு நிரைத்த சில் காழ் அல்குல்—பலமணிகள்கோத்த எழுவுடமாகிய 1 மேகலையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, 2 “எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை - பண் கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று” 3 என்பதனுணர்க.

17. கை புனைந்து இயற்றா கவின் பெறு 4 வனப்பின்—ஒருவர் கையாற் சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் தமக்கு இயல்பாகப்பெறு கின்ற அழகினையும்,

என்றது : மானிடமகளிர்க்குத் 5 தாயர்பலரும் கைசெய்து பிறப்பிக்கும் அழகன்றி இவர் தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினை யுடைய சென்றவாறு.

18. 6 நாவலோடு பெயரிய பொலம் புனை அவிர் இழை - 7 சாம்பூ நதமென்று நாவலோடடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னால் நிருமித்து விளங்குகின்ற பூணினையும்,

பொலம்: 8 “பொன்னென் கிளவி” என்பதனான் முடிக்க.

19. சேண் இதந்து விளங்கும் செயிர் தீர் மேனி - செய்கிலத் தைத் கடந்து விளங்குகின்ற குற்றந்தீர்த்த நிறத்தினையுமுடைய சூர மகளிர் (41) என்க.

1 “பல்காழ்” (பொருந். 39) என்பதற்கும் மேகலையென்றே பொரு ளெழுதுவர்.

2 “எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை, பண்கொள் கலாப மிரு பத்தொன்று - கண்கொள், பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று” எனவும் பாடம்.

3 இத்தச் செய்யுளின் பொருண்முறை தீவாசரம், பிங்கலர், சூடா மணி என்பவற்றிலும், இதன் பாடபேதச்செய்யுளின் பொருண் முறை “எண்ணிரண்டிடி” (திருவிளை. திருமண. 158) என்னும் செய்யு ளிலும் காணப்படுகின்றன.

4 வனப்பு - இனமைநிறம் (வேறுரை.)

5 ஐட்டுவொள், ஊட்டுவொள், ஒலுறுத்துவொள், நொடிபயிற்றுவொள், கைத்தாயெனத் தாயர் ஐவராதலின், ‘தாயர் பலரும்’ என்றார் (சீவக. 363, ந.) இவரை, “அடியோர் பாங்கு” என்பர்; சிலப். ௧௬: 85, அடியார்.

6 நாவற்பழத்துச் சாறுபட்டுப் பேதமான பொன்னால் (வேறுரை.)

7 “பொன்னுக்குச் சாம்பூநதம்” திருவள்ளுவ.

8 தோல், புள்ளிமயங்கியல், சூ. 61.

20. துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஒதி - ஆயத்தார் நன்றென்று ஆராய்ந்த கடையொத்த நெய்ப்பிணையுடைய மயிரிலே,

21 - 2. [செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடுயிடுபு, பைந்தாட் குவ ளோத் தூவிதழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சி சிறு இதழ் இடை பைந்தாள் குவளை தூ இதழ் கிள்ளி இடுபு - சிவந்தகாலையுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை 1 விடுபுவாகத் தூவி அதற்குடேவே பசுத்த தண்டினை யுடைய குவளையினது தூய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

23. தெய்வவுத்தியொடு 2 வலம்புரி வயின் வைத்து - 3 சீதேவியென்னும் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரிவடிவாகச் செய்த தலைக் கோலத்தையும் வைத்தற்குரிய இடத்தே வைத்து,

24 - 5. 4 திலகம் தைஇய தேம் கமழ் திரு நுதல் மகரப்பருவாய் தாழ மண்ணுறுத்து—திலகமிட்ட மணநாறுகின்ற அழகினையுடைய நெற்றியின்கண்ணே சுருவினது அங்காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக் கோலம் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பருவாய்: ஆகுபெயர். மண்ணுறுத்தலை, 5 “ஆவுதி மண்ணி” என்றாற்போலக் கொள்க. இனி மண்ணுறுத்துத் துவரமுடித்தவென மேலேகூட்டி, கருவி முடித்தவென்றுமாம்.

26 - 7. துவர முடித்த துகள் அறும் முச்சி பெரு தண் சண்பகம் செரீஇ - வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்ற கொண்டையிலே பெரிய குளிரந்த சண்பகப்பூவைச் செருகி,

27 - 8. கரு தகடு 6 உளை பூ மருதின் ஒள் இணர் அட்டி - கரிய புறவிதழினையும் மேலில் துய்யினையுடைய பூக்களையுடைய மருதினது ஒளரிய பூங்கொத்துக்களை அதன் மேலேயிட்டு,

இது 7 முதலாகிய பொருட்கேற்ற அடையடுத்து நின்றது.

29 - 30. கிளை கவின்று எழுதரு சீழ்கீர் செவ்வரும்பு இணைப்பு உறு பிணையல் வளைஇ - பச்சென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலேபோந்து

1 விடுபு - கட்டாசபூ; பூக்கள் விடுபு, தொடைப்பூ, கட்டுப்பூவென மூவகைப்படுமென்பர்; சிலப். இ: 14, அடியாள்.

2 வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கீன்ற முத்தின்மலை, நந்தியாவட்டப்பூ. (வேறுரை.)

3 “செந்திருவுந் திங்களும் பூவுந் தலைசிறப்ப” தண்டி. உரை, மேற்.

4 பொட்டு ஊன்றின (வேறுரை.)

5 மதுரைக்காஞ்சி, 494.

6 உளைப்பு - விரிந்தபூ (வேறுரை.) “உளைப்பு மருதத்து” ஐங். எ.

7 முதலென்றது மருதமரத்தை; அடையென்றது உளைப்புவென்ற தனை.

அழகுபெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீர்க்கீழ் நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டு
தலுறுகின்ற மாலையை வளையவைத்து,

கவினென்னும் பண்படியாகக் கவின்மென்னும் தொழில் பிறந்தது.
கீழ்கீர்: கீர்க்கீழென்னும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மருஉ.

அது பிகச்சிவத்தவின் 1 ஒப்பனைக்குக் கொள்வர்.

30 - 32. [துணைத்தக, வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்,
நுண்பு னாகர் திளைப்ப:] வன் காது துணை தக நிறைந்த பிண்டி ஒள்
தளிர் நுண்புண் ஆகம் திளைப்ப - வளவிய காதிலே தம்பில் ஒத்தற்குப்
பொருந்த இட்டுநிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய பூணை
யுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க,

32 - 5. திண் காழ் நறு குறடு உரிஞ்சிய பூ கேழ் தேய்வைதே
கமழ் மருது இணர் கடுப்ப கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலை கொட்டி -
திண்ணிய வயிரத்தையுடைய நறிய சந்தனத்தையுரைத்த பொலிவினை
யுடைய நிறத்தை யுடைத்தாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்
பூவை அப்பினாலொப்பக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பையொத்த இள
முலையிலே யப்பி,

மருதிணர் நிறத்திற்குவமம்.

35 - 6. விரி மலர் வேங்கை நுண் தாது அப்பி - அவ்வீரம்புலர்
வதற்கு முன்னே விரிந்த மலரையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுண்ணிய
தாதையும் அதன் மேலே அப்பி,

36 - 7. [காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா:] வெள்
ளில் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வர 2 தெறியா - விளவினது சிறிய தளி
ரைக் கிள்ளி அழகுவர ஒருவர்மேல் ஒருவர் தெறித்துத் தப்பாமற்
பட்டபொழுது,

38 - 9. [கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி, வாழிய பெரி
தென் றேத்தி:] வென்று அடு விறல் கோழி ஓங்கிய கொடி பெரிது
வாழிய என்று ஏத்தி - வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றியை
யுடைய கோழிமேலாம் நின்றகொடி நெடுங்காலம் வாழ்வதாகவென்று
வாழ்த்தி,

39 - 41. [பலருடன், சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச், சூரா
மகனி ராடுஞ் சோலை:] சூர் அரமகளிர் 3 பலருடன் சீர் திகழ் சிலம்புஅகம்
சிலம்ப பாடி ஆடும் சோலை - கொடுமையையுடைய தெய்வமகனின் பல
ருங்குடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிக்கப் பாடி
ஆடும் சோலையினையுடைய,

1 ஒப்பனை - அலங்காரம்.

2 பின்னையார் சீபாதங்களை உள்ளித்தெறித்து (வேறுபா.)

3 பி.ம. 'பலவுடன்.' பலவுடன்-பலதோத்திரங்களினாலே (வேறுபா.)

42. 1 மந்தியும் அறியா மரன் பயில் அடுக்கத்து - மாமேறுதற்-
றொழிலிற் சிறப்பையுடைய மந்திகளும் மாங்களின் நீட்டத்தால் ஏறியறி-
யாத மாநெருங்கின பக்கமலையிடத்து நின்ற,

உம்மை: சிறப்பும்மை.

43-4. சுரும்பும் மூசா கடர் பூ காந்தன் பெரு தண் 2 கண்ணி-
மிலைந்த சென்னியன் - தான் வீரும்புதலிற் சுரும்பினமும் மொய்யாத-
நெருப்புப்போலும் பூவினையுடைய செங்காந்தளினைது பெரிய குளிர்ந்த-
கண்ணியைச் சூடிய திருமுடியையுடையவன் ;

அடியினையும் (13) காலினையும் நுசப்பினையும் தோளினையும் (14).
துகிலினையும் (15) அல்குலினையும் (16) வனப்பினையும் (17) இடையினையு-
மும் (18) மேனியினையும் (19) உடைய சூரமகளிர் (41) பலருங்கூடி
(39) இடையிட்டு (21) வைத்துத் (23) தாழப்பண்ணிச் (25) செரிஇ
(27) இணரட்டி (28) வளைஇத் (30) தினையாநிற்கக் (32) கொட்டி (35).
அப்பித் (36) தெறித்து (37) ஏத்திப் (39) பாடி (40) ஆடுஞ்சோலையை-
யுடைய (41) வெற்பில் (12) அடுக்கத்துக் (42) காந்தட் கண்ணி மிலைந்த-
சென்னியனென முடிக்க.

இதனால் 3 அடையாளப்பூக் கூறினார். இது, 4 “ வெறியாட் டயர்ந்த
காந்தளும் ” என்பதனாலுணர்க.

“ 5 அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்று
பொருண் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டி-
யல் வழக்கின் ” என்னும் 6 மாட்டிலக்கணத்தான் இப்பாட்டுக்கீழ்பத்
துநீ செய்தார்களாதலின் இவ்வாறே மாட்டிமுடித்தல் யாண்டும் வரு-
மென்றுணர்க.

45. பார் என்பதமுதற் சேய் (61) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்..

பார் முதிர் பனி கடல் கலங்க உள் புக்கு - பாராகிய நிலம்
முற்றுப் பெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடல் தன் நிலை குலையும்படி
உள்ளேசென்று,

1 மந்தி - அருக்கன் (வேறுரை.)

2 கண்ணி - சூடும்புவென்றும் வழங்கும் ; சீவக. 208, ந.

3 அனையாளப்பூ - ஒருவர்க்கே உரியபூ. கொன்றைமாலையைச் சிவ
பெருமானுடைய அடையாளப்பூவென்பர் ; சீவக. 208, ந.

4 தோல். புறத்திணை, சூ. 5. 5 தோல். செய்யுள், சூ. 211.

6 “ அகன்றுவந்த மாட்டு முருகாற்றுப்படை முதலியவற்றுட்
காண்க ; மொழிமாற்றுவது கேட்டோர் கூட்டியுணருமாற்றான் ஈர-
டிக்கண்ணே வருவதென்றும், மாட்டென்னுமுறுப்பாவது இரண்டிறந்த
பலவடிக்கண்ணும் பல செய்யுட்டொடரின் கண்ணும் அகன்றும் அணுகி-
யும் வருமென்றுமுணர்க ” தோல். எச்ச. சூ. 13, ந.

பார் - பாரை; மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

46. சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெடு வேல் - சூரபன்மா வாகிய தலைவனைக்கொன்ற எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

47. உலறிய கதுப்பின் - காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ் பல் - நிரை ஒவ்வாத பல்வினையும்,

பேழ் வாய் - பெருமையையுடைய வாயினையும்,

48. சுழல் விழி பசு கண் - கோபத்தாற் சுழலும் விழியையுடைய பசிய கண்ணினையும்,

1 சூர்த்த நோக்கின் - கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,

49 - 50. 2 கழல் கண் கூகையொடு கடு பாம்பு தூங்க பெரு முலை அலைக்கும் காதின் - பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடிய பாம்பு தூங்குகையினாலே பெரிய முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,

பிணர் மோட்டு - சருச்சரையையுடைய பெரிய உடலினையும்,

மோடு - வயிறுமாம்.

51. உரு கெழு செலவின் - கண்டார் உட்குதல் பொருந்தும் கடையினையுமுடைய,

அஞ்சுவரு பேய்மகள் - கண்டார்க்கு அச்சம் தோன்றுகின்ற பேயாகிய மகள்,

52 - 3. குருதி ஓடிய கூர் உகிர் கொடுவிரல் கண் தொட்டு உண்ட கழிமுடை கரு தலை - உதிரத்தையனைந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடிய விரலாலே கண்களைத் தோண்டி உண்ணப்பட்ட மிக்க முடை நாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,

இனி, தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாக்காது தொழிற்பெயராக்கிக் கண் தோண்டிதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம்.

54. ஒன் தொடி தட கையின் ஏந்தி - ஒன்னிய தொடியினையுடைய பெருமையையுடைய கையிலே எடுத்து,

54 - 5. வெரு வர வென்று ஆடு விறற்கனம் பாடி - அடினார்க்கு அச்சத்தோன்ற அஞ்சியாது எதிர்த்து கொல்கின்ற வெற்றிக்கதை எதப் பாடி,

தோள் பெயரா - தோளையசைத்து,

56. நிணம் தின் வாயன் - நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடைய வாயன்,

1 சூர்த்தம் - நடுக்கம் (வேறுதல.)

2 கழல்கண் - கழுன்று விழுவதுபோலும் கண், நடும்பாம்பு - கோபத்தையுடைய பாம்பு. (வேறுதல.)

வாயள்: வினையெச்சமுற்று.

1 துணங்கை தூங்க - துணங்கைக்கூத்தாட,

2 “பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.”

கதுப்பு (47) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (51) தலையை (53) ஏந்தி (54) வாயளாய்ப் (56) பாடித் (55) தூங்கவென முடிக்க.

57. 3 இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை - மக்கள் வடிவும் லங்கின் வடிவுமாகிய 4 இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பரிய உடல்,

58. அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர் மண்டி - ஆறுகிய வேறு ட்ட கூற்றாலே அச்சந்தோன்ற மிக்குச்சென்று,

என்றதனை, 5 இறைவன் உமையை வதுவை செய்துகொண்ட றாலிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிர வேண்டுமென்று வேண் டுகொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சி விரந்து கருப்பத்தை இந்திரன் கையிற் கொடுப்ப அதனை இருடிக நணர்ந்து அவன் பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத் தரித்தல் அரிதாகை டிலே இறைவன் கூறுகிய முத்தீக்கட்டுப்பது அதனைத் தம்மனைவியர் வகயிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு ிழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப் பொய்கையிற் 6 பதுமப்பாயலிலே

1 சிங்கிக் கூத்து (வேறுரை.)

2 “முடக்கிய விருகை பழுப்புடை மொற்றத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்” (திவா. பிங்கல.) எனவும் பாடம்.

3 இரு பேர் உரு - சூரனென்றும் பதுமனென்றும் இரண்டு பேரை டுடைய வடிவம் (வேறுரை.)

4 இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய கூடலென்றது, குதிரை முகமும் மக்களுடலுங்கொண்ட சூரபன்மாவின் உடலத்தை; “சரணிக் கேற்ற வொடியாப் படிவத்துச் சூர்” (கலி. கூட : 25-6) என்பதற்கு, ‘கெடாத விரதத்தாலே முகம் குதிரைமுகமும் உடல் மக் களுடலுமாகிய இரண்டு அழகுக்குப் பொருந்திய சூரபன்மா’ என் றெழுதிய நச்சினுக்கினியர் உரையும்; “சூரோடும்பொர வஞ்சிசூடிய பிள்ளை யார்படை தொட்டநான், ஈருடம்பு பிசைந்திரண்டுதி ரப் பரப்பு மிரைத்தனம்” (தக். 231) என்பதனுரையில் அதனுரையாசிரி யர் எழுதிய, ‘சூரபன்மாவான.....அசுரசேனாபதி பட்டுவிழ அவனு டைய குதிரையும் அசுரனுமான இரண்டு வடிவம்’ என்ற பகுதியும் இங்கே கருதத்தக்கன.

5 254, 255-ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிலும் இக்கதை எழுதப் பட்டுள்ளது. 6 “பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயல்” பரி. இ: 49-

பயந்தாராக, ஆறுகூறுகி வளர்கின்ற காலத்து இந்திரன்தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்தநிலையை மறந்து ஆண்டெவந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறு வடிவும் ஒன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக் கெடுத்துப் பின் ரூபன்மானவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச்சென்றதென்று புராணங்கூறிற்று. இதனை, 1 “பாயிரும் பனிக்கடல்” என்னும் பரிபாடற்பாட்டினுணர்க. இவ்வாறன்றி 2 வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுளர்.

இனி அவனுடல் அற்று வேறுவேறும் வகையாலென்றுமாம்.

59. அவுணர் நல் வலம் அடங்க - அவனையொழிந்த அவுணருடைய நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது, 3 “கண்ணடங்க” என்றற்போலக் கொள்க.

59 - 60. 4 கவிழ் இணர் மா முதல் தடிந்த - கீழ்நோக்கின பூங்கொத்துக்களையுடைய மாமரத்தை வெட்டின,

என்றது, அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்த்தார் வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்த தொருமாவை வெட்டினுனென்றவாறு.

மறு இல் கொற்றத்து - குற்றமில்லாத வெற்றியினையும்,

61. எய்யா நல் இசை - 5 ஒருவரானும் அளந்தறியவொண்ணாத நல்ல புகழினையுமுடைய,

சே வேல் சேஎய் - செய்ய வேலையுடைய சேய்,

எக்காலமும் போர்செய்தலிற் செவ்வெலென்றார். 6 செய்யவனென்பது சேஎயென விகாரத்தால் நீண்ட தென்றுமாம்,

கடல் கலங்க உள் புக்குச் (45) குர் முதலின் (46) ஒரு பேரியாக்கை (57) அறுவேறுவகையின் அஞ்சுவர மண்டிச்சென்று (58) பேய்மகள் (51) துணங்கை தூங்கும்படியாக (56) அச்சுர்முதல் தடிந்த வேலானே (46) பின்னும் அவுணர் நல்வலமடங்க (59) மாமுதல் தடிந்த கொற்றத்தினையும் (60) நல்லிசையினையுமுடைய சேஎயெனமுடிக்க.

கணவன் (6) மாப்பின்ன (11) சென்னியனாகிய (44) சேஎயென்பன ஒரு பொருள் குறித்த வேறுபெயராய் கின்றன.

1 கு-ஆம் செய்யுள்.

2 வேறு வேறு புராணமென்றது சந்த்புராணம், தமாலம்பவம் முதலியவற்றிற் கூறப்படும் செய்திகளை. 3 சிறுபஞ்ச. 31.

4 மாயையினாலே கீழ் நோக்கிப் பூத்த மாவாய் நிற்குஞ் சூரபன்மனை முதலோடே தடிந்த (வேறுரை.)

5 “நின்னளந்தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமயின்” முது. 278.

6 செய்யவன் - சிவந்தவன்; “செய்வன்” முது. 206.

62-3. [சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு, நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்துறையும்:]

1 புலம் பிரிந்து உறையும் அடி - மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைக் கைவிட்டுத் தங்கும் திருவடி,

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்றார்; அது, 2 “தென்னன் பெருந்துறையான், காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித், தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி” 3 என்பதனானும் பிறரும் திருவடியைக் கூறுமாற்றானு முணர்க.

சேவடி படரும் நலம் புரி கொள்கை செம்மல் உள்ளமொடு - அத் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்களிலும் விரும்பி நிகழ்த்தின கோட்பாட்டானே தலைமையினையுடைத் தாகிய உள்ளத்தோடே,

64. செலவு நீ நயந்தனை ஆயின் - செல்லுஞ்செலவை நீ விரும்பியே விட்டாயாயின்,

65-6. [பலவுட, னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுதிரீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னிய வினை பலவுடன் நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி - நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச் செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க்கு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர நன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய வீடு பேற்றைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை;

67. செரு புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடு கொடி - போரை வென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்நிலத்தே சென்றுயர்ந்த நெடிய கொடிக்கு அருகே,

68. வரி புனை பந்தொடு பாவை தூங்க - தூலால் வரிந்து புனை யப்பட்ட பந்தும் பாவையும் அறுப்பாரின்மையின் தூங்கியேவிடும்படி,

என்றது : 4 பகைவரை மகளிராக்கி அவர் கொண்டு விளையாடுதற்குத் தூக்கின வென்றவாறு.

1 தேசத்தைவிட்டு (வேறுவை.) 2 திருவாசகம், திருவம்மாளை, 6.

3 முருகவேளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் வேறுபாடினமையின் இங்கே திருவாசகத்தை யெடுத்துக்காட்டினார்; 100-102 ஆம் அடிகளின் உரைக்கும் இஃது ஒக்கும்; “ஆதலினமது சத்தி யறுமுக னவனும் யாமும், பேதக மன்றா னம்போற் பிரிவிலன் யாண்டு நின்றான், ஏதயில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும், போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள வல்லான்” (கந்த. திருவிளா. 19) என்பது இங்கே அறியத்தக்கது.

4 “செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கும்..... புரிசை” (பதிற். இட: 6-9) என்பதற்கு, ‘சிலம்பும் தழையும் புரிசைக்கண்

ப த் து ப் பா ட் 6.

69. பொருநர் தேய்த்த போர் அரு வாயில் - பொருவாரை இல்லையாக்குகையினாலே எக்காலமும் போர்த்தொழில் அரிதாகிய வாயி லினையும்,

70. திரு 1 வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து - திருமகள் வருத்த மின்றியிருந்த குற்றத்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவீனையும்,

71. மாடம் மலி மறுகில் கூடல் குடவயின் - மாடங்கள்மிக்க ஏனைத்தெருக்களையுமுடைய மதுரையின் மேற்றிசையிடத்து,

அம் சிறை வண்டின் அரி கணம் (76) - அழகினையுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழகினையுடைய திரள்,

72. இரு சேறு அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த - கரிய சேற்றினையுடைய அகன்ற வயலிலே முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும் 2 அல்லியும் தோன்றமலர்ந்த,

73. முள் தாள் தாமரை துஞ்சி - முள்ளையுடைத்தாகிய தானை யுடைய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது துயில்கொண்டு,

73-4. வைகறை கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி - விடியற்காலத்தே தேன் நராகின்ற நெய்தற்பூவை யூதி,

எல் பட - ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,

75-7. [கண்போன் மலர்ந்த காமரு சுனைமல, ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங், குன்றமர்ந் துறைதலு முரியன்:]

அஞ்சிறைவண்டி னரிக்கணமென்பது முன்னேகூட்டிற்று.

கண் போல் மலர்ந்த காமரு சுனை மலர் ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன் - கண்ணையொக்க விரிந்த 3 விருப்பமருவின சுனைப் தங்கினவென்றது, ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல் நம்காலிற் கழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையும் ஒழித்து இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணிவினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவா நென்க' என்றெழுதிய விசேடவுரை இங்கே ஒப்பு நோக்கற்பாலது.

1 வீற்றிருந்த வென்பதற்கு இங்கே கூறியவாறே சீவகசிந்தாமணி யிலும் பொருளெழுதுவர்.

2 அல்லி - அகவிதழ்.

3 “காமருதும்பி” (சிறுபாண். 77), “காமருருவின்” (மதுரை. 422) என்பவற்றில், ‘காமரு’ என்பதற்கு இங்கே எழுதியவாறே விருப் பம் மருவினவென்றே பொருளெழுதுவர்; “காமரு நோக்கினை” (கலி. ௮0 : 14) என்பதில், ‘காமரு’ என்பதற்கு விருப்ப மருவுகின்ற வென் றெழுதிய பொருளும், “காமர்: கடைக்குறைந்து நின்றது; மருவும்; ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங் கெட்டு மவ்வீறு சந்தியாற் கெட்டது” என்ற இலக்கணக் குறிப்பும் இங்கே பயன்படுவனவாம். “காமம் வரு மென்பது விகாரத்தாற் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம் வருமென்பதாயிற்று” என்பர் அடியார்க்குநல்லார்; சீலப். ச : 40.

பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்கும் திருப்பாவ்துன்றிலே நெஞ்சமர்ந்திருத் தலுமுரியன்.

உம்மை: எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை.

கூடற்குடவயிற் (71) குன்று; வண்டின் அரிக்கணம் (76) துஞ்சி (73) ஊதி (74) ஒலிக்குங் (76) குன்று.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

அதாஅன்றென அகரமிட்டெழுதுக, இதனை 1 “அன்றுவருகாலை” என்பதனானும், 2 “இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி” என்பதனான், “தொன்றியன் மருங்கின்” என்பதனானு முடிக்க.

உ.—திருச்சீரலைவாய்.

78. வைந்துதி யென்பது முதல் அலைவாய்ச்சேறல் (125) என்னுந்துணையும் ஒரு தொடர்.

வைந்துதி பொருத வடி ஆழ் வரி முதல் - கூர்மையுடைத்தாகிய தோட்டி வெட்டின வடுவழுந்தின புகரையுடைய மத்தகத்தே,

வைந்துதி: ஆகுபெயர்.

79. வாடா மாலை ஓடையோடு துயல்வர - பொன்னரிமாலை பட்டத்தோடே கிடந்து அசைய,

80. 3 படும் மணி இரட்டும் மருங்கின் - தாழ்கின்ற மணி மாறி யொலிக்கின்ற பக்கத்தினையும்,

கடு நடை - கடிய நடையினையும்,

81. கூற்றத்து அன்ன மாற்றது மொய்ப்பின் - கூற்றுவினையோத்த பிறரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

82. கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு - ஓடுக்காற் காற்றெழுந்தாலொத்த கயிற்றை யேறி,

மருங்கு (86) முதலியவற்றையுடைய வேலுத்தை முதலிலே மாலை பட்டத்தோடே யசைய ஏறியென முடிக்க.

83-4. ஐ வேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய முடியோடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி - ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய முடிக்குச் செய்யுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடேகூடி விளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு: 4 “தாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக பிவை முடிக்கைவேறுருவே.”

1 தோல். உயிர்மயங். து. 56. 2 ஷை ஷை து. 35.

3 ஓசைமணி (வேறுரை).

4 “தாம முகுடம் பதுமங் கோடகங், கிம்புரி முடியுறுப் பைத் தெனக் கிளப்பர்” (திவாகரம்); “கோடகங் கிம்புரி முகுடந் தாமம், பதும முடியுறுப் பிவையைந் தாகும்” பிங். 1169.

85. மின் உறழ் இமைப்பின் சென்னி பொற்ப - மின்னோடே
மாறுபடுகின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

86. நகை தாழ்பு துயல்வருஉம் வகை அமை பொலங்குழை -
ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்குறமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

87-8. சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அகலா
மீனின் அவர்வன இமைப்ப - சேய்நிலத்தே சென்று விளங்கும் இயல்
பிணையுடைய ஒளியையுடைய மதியைச்சூழ்ந்து நீங்காத மீன்கள்போல்
விளங்குவனவாய் ஒளியைக்கால,

மீன் - உரோகினி முதலியன ; வியாழமும் வெள்ளியுமாம்.

89. தா இல் கொள்கை தம் தொழில் முடிமார் - வருத்தமில்லாத
விரதங்களையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

90. மனன் நேர்பு எழுதரு¹ வாள் நிறம் முகன் - மனத்திலே
பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்
களிலே,

பொற்ப (85) இமைப்ப (88) எழுதருமுகனென்க.

முகனென்றது ஆறற்கும் பொது.

91-2. [மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பல்கதிர் விரிந்
தன் றொருமுகம்:] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்க
பல்கதிர் விரிந்தன்று - ஒருமுகம் பெருமையையுடைத்தாகிய இருட்
சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றிய விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும்
தோற்றுவித்தது ;

ஒரு முகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

92-4. ஒருமுகம்² ஆர்வலர் எத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகி காத
லின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று - ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்த
வர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாக நடந்து அவர்
மேற் சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும் பொருள்களை முடித்துக்
கொடுத்தது ;

94-6. ஒருமுகம் மந்திர விதியின்³ மரபுனி வழாஅ அந்தணர்வேள்வி
ஓர்க்கும் - ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்குடைய முறைமை
யிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் தீங்குவராதபடி
நினையாநிற்கும் ;

¹ ஒளி விடுகின்ற ஆறுதிருமுகங்களை யுடையவன் ; அந்தத்திருமுகங்
களினுடைய படிவஞ்சொல்லின் (வேறுரை.)

² ஏழையர் இரந்து துதிக்க (வேறுரை.)

³ மரபுனி : உளி, மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல்.
அந்தணர் - அழகிய தட்பத்தினையுடையார். ஓர்க்கும் - திருவுள்ளத்து
அடைக்கும் (வேறுரை.)

1 அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர்; என்றது, வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரென்றவாறு.

96 - 8. [ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை 2 யேழுநாடித், திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே:] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உற திங்கள் போல திசை விளக்கும் - ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களிலும் தூல்களிலுமுள்ள பொருள்களை ஆராய்ந்து இருடிகள் ஏழுமுறும்படி உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவிக்கும்;

ஏம்ம் - இரட்சை. 3 கலைநிறைந்தலிற் நிங்கள் உவமையாயிற்று.

98 - 100. [ஒருமுகஞ், செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக், கறுவுகொணஞ்செமொடு களம்வேட்டன்றே:] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கி கறுவுகொள் நெஞ்செமொடு செறுநர் தேய்த்து 4 களம் வேட்டன்று - ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசுரர் முதலியோரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது;

சமம் - நடுவு நிலைமை; அதனைக் கெடுத்தலாவது, தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக்கருதாது தேவரைக்காத்து அசுரரையழித்தல்.

100 - 102. [ஒருமுகங், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின், 5 மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே:]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் 6 கொடி போல் நுசுப்பின் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்று - ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளாகிய வல்லிபோலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

1 “அந்தணர் - வேதாந்தத்தை எக்காலமும் பார்ப்பார்” (மதுரை. 474, ந.); “அந்தத்தை யணவுவார் அந்தணர்; என்றது, வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பாரென்றவாறு” கலி. கட. 3, ந.

2 ஏழுநாடி - இரக்கைபொருந்த ஆராய்ந்து; ஏம்ம் கடைக்குறை பட்டது (வேறுரை.)

3 “கலைகள் நிறைந்திருந்தமைபற்றித் தலைவற்கு ஈண்டு மதி உவமையாயிற்று” (சிறுபாண். 220, ந.); “நாடோறும் நிறைந்தமதி உலகறியக் கலை நிரம்பினமை தோற்றுவித்தலின், உவமையாம்” சீவக. 454, ந.

4 போர்க்களத்தை விரும்பாநிற்கும் (வேறுரை.)

5 கற்பின் வரலாற்றினையுடைய வள்ளிநாய்ச்சியார் (வேறுரை.)

6 வல்லிசாதக்கொடி (வேறுரை.)

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமைதோன்றுந் தன்மையுடைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளொடு 1 நகையமர்தலின் அறியாமை கூறினார். காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான், உலகில் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கென்றுணர்க. அது, 2 “தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்” என்பதனுள், “பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதர் யிருநிலத் தோர், விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ” என்பதனு னுணர்க.

விரிந்தன்று (92) கொடுத்தன்று (94) வேட்டன்று (100) நகை யமர்ந்தன்று (102) ஓர்க்கும் (96) விளக்கும் (98) என்பன முற்றுச் சொல்.

102 - 3. [ஆங்கம் மூவரு முகனு முறைநவின் ரொழுகலின் :]

அ மூவரு முகனும் - அவ்வாறு முகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்னு ஒழுகலின் - அத்தொழில்களிடத்துச் செய் யும் முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே அம்முகங்களுக்கும் பொருந்த,

104 - 6. [ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு 3 மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர் தோள்:]

ஆரந் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பின் செம்பொறி வாங்கிய தோள் - பொன்னாற்செய்த ஆரந்தாங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெரு மையையுடைய மார்பிற்கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியினையும் தன்னிடத்தே வந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாங்கிய வென்றார், அவ்வரி தோளளவும் வந்துகிடந்தமை தோன்ற; 4 “வரையகன் மார்பிடை வரியு மூன்றுள்” என்றார் பிறரும்.

மொய்ம்பின் வண்புகழ் நிறைந்து - தம்முடைய வலியினாலே பெரிய புகழ் நிறையப்பட்டு,

சுடர் விடுபு வசிந்து வாங்குதோள் - சுடரையுடைய படைக்கலங் களை யெறிந்து பகைவர்மார்பைப் பிளந்து அவற்றை வாங்குதோள்,

சுடரையுடைய படைக்கலங்களைச் சுடரென்றார்; அஃது ஆகு பெயர்.

1 (பு-ம்.) ‘நகையமர்தல் இன்றி யமையாமை’

2 திருவாசகம், திருச்சாழல், கூ.

3 மார்பிலே சீதேவியைக் கைக்கொண்ட வலியினையுடைய, ஒளி விட்டு வளவியபுகழ் நிறைந்து வளர்ந்து நீண்டுநிமிர்ந்த தோள்கள்

(வேறுரை.)

4 சீவக. 1462.

நியிர் தோன் - பெருகு தோன்;

நிறைந்து நியிர் தோனென்க.

வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டாதலின், செய்வதன் தொழிற்கும் செயல்விப்பதன் தொழிற்கும் பொது. அகரர் முதலியோரை அழிக்குங்காலத்துப் பண்ணிருகையினும் படைக்கலமேந்துவனென்று உணர்க; அஃது அறுவேறுவகையி னஞ்சுவர மண்டி (58) என்றதஞ் னுணர்க.

வசிந்தென்பதற்குப் படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டுன்று பொரு ளுரைத்தல் 1 இறைவதைலிற் பொருந்தாது.

இனி மொய்ம்பிணையுடைத்தாய் ஒளிவிட்டு நிறைந்து வளையவேண்டு மிடம் வளைந்து நியிரவேண்டுமிடம் நியிரும் தோனென்றும் உரைப்பர். இதற்கு வசிந்தென்பதனைத் தொடியொடுகொட்டி (114) மணியிரட்டி (115) என மேலே கூட்டுக.

இனி, அவை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருகையென்க.

107. [வின்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை:] ஒருகை 2 விண் செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது - ஒருகை எக்காலமும் ஆகா யத்தே இயங்குதல் முறைமையிணையுடைய தெய்வவீருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக வெடுத்தது;

108. [உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை:] ஒருகை உக்கம் சேர்த் தியது - ஏந்தியகைக்கு இணைத்தகை மருங்கிலே வைத்தது;

என்றது: ஞாயிற்றின்வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்தலாற்று வென்று கருதித் 3 தமதருளிஹ் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக்கின்ற முனிவரைப்பாதுகாக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக் காத்த தாயிற்று. இதனானே இக்கை மாயிருண்ஞாலமறுவின்றி விளங்கப் பல் கதிர் விரிந்த முகத்திற்கு (91 - 2) ஏற்ற தொழில்செய்ததாயிற்று. இது, 4 “நிலமிசை வாழ்ந் ரலமர நீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்

1 இங்கே இவ்வாறு கூறியது, “வாண்மிகு வயமொய்ம்பின்” (பரி. கூ: 57) என்பதற்குப் பரிமேலழகர், ‘வாட்டமும்பு நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பிணையுடைய முருகன்,’ என்றெழுதிய உரையைக் கரு திப்போலும்.

2 ஆகாயத்திலே இயக்கத்தை முறைமையாகவுடைய தேவர்க்கு (வேறுரை.)

3 “சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரும்” சீலப். வேட்டுவ.

4 செய்யுள், சக: 1 - 4.

கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கும், அவிர்சடை முனிவரு மருள் ¹⁷
என்ற புறப்பாட்டாணுணர்க.

மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச் செய்தலின், ஏனைக்கை
தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது.

109-10. [நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய
தொருகை, யங்குசங் கடாவ வொருகை:] ஒருகை அங்குசம் கடாவ
ஒருகை நலம்பெறு 1 கலிங்கத்து குறங்கின்மிசை அசைஇயது - ஒருகை
தோட்டியைச் செலுத்தாநிற்க மற்றைக்கை செம்மைநிறம்பெற்ற
ஆடையையுடைத்தாகிய துடையின் மேலே கிடந்தது;

இஃது யானையேறுவார்க்கு இயல்பென்று கூறினார். தன்னை வழி
படுவாரிடத்து வருங்கால் யானை மேல்வந்து அருள்செய்தல் இயல்
பாகலின், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்திற்கு (94)
ஏற்றவாறுணர்க.

110-11. இருகை 2 ஐ இரு வட்டமொடு எஃகு 3 வலத்திரிப்ப -
இரண்டுகைகள் வியப்பையும் கருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலை
யும் வலமாகச் சுழற்ற,

இதனானே, ⁴ அசுரர்வந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவரை ஒட்டு
தற்கு இவற்றைச் சுழற்றுதலின் வேள்வி ஓர்க்குமுகத்திற்கு (96) இக்கை
கள் ஏற்றவாறுணர்க.

111-8. ஒருகை 5 மார்பொடுவிளங்க ஒருகை 6 தாரொடு
பொலிய - முனிவர்க்குத் தத்துவங்களைக்கூறி உரையிறந்தபொருளை
உணர்த்துங் காலத்து ஒருகை மார்போடே விளங்காநிற்க, ஒருகை மார்
பின்மாலு தாழ்ந்ததனோடே சேர்ந்து அழகுபெற,

என்றது : இறைவன் மோனமுத்திரையத்தனய்த் தானாயே யிருந்து
காட்ட ⁷ ஊமைத்தசம்புள் நீர்நிறைந்தாற்போல ஆனந்த மயமான ஒளி

1 புடைவை (வேறுரை.)

2 ஐந்தாகிய பெருத்த பரிசை; பத்துத் திருமுகத்தினையுடைய கேட
கமெனினுமமையும் (வேறுரை.) 3 வெற்றிபெறச் சுழற்ற (வேறுரை.)

4 “அந்தண்மறை வேள்வி காவற்கார” (திருட்.); “அறங்குலவு
மகத்தழலு மவுணமட வார்வயிற்றி னழலு மூள, மற்ற்குலவு வேலெடுத்த
குமரவேள்” திருவிளை. கடவுள்.

5 மார்பினிடத்தே மௌனமந்திரத்தைப் பேணுநிற்க (வேறுரை.)

6 தார் - மார்பிலுள்ளமாலு; “வண்ண மார்பிற் ருருங் கொன்றை”
புறநா. கடவுள்.

7 ஊமைத்தசம்பு - வாயில்லாதகுடம்; “குவிவா யமையாக் குட
நிறை தீநீர்,.....துரியமு மிறந்த துயோன் றூய்மை, யருளினன்”
ஞானமீர்தம், சௌ.

மாணக்கர்க்கு நிறைதலின், அதற்குரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று ; 1 “ தன்னை யுன்னி யென்னை யாக்கிய போழ்தே யானவ னாயினேன் ” என்பதனுணர்.

இக்கைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்கு முகத்திற்கு (97 - 8) ஏற்றவாறுணர்.

113 - 5. [ஒருகை, கீழ்வீழ் 2 தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை, பாடின படுமணி யிரட்ட:] ஒருகை தொடியொடு மீமிசை கொட்ப கீழ் வீழ் ஒருகை பாடி இன் படு மணி இரட்ட - ஒருகை தொடியொடு மேலே சுழன்று களவேள்விக்கு முத்திரை கொடுப்பக் கீழேவீழ்ந்த மற்றைக்கை ஓசையினிதாகிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறி யொலிக்கப்பண்ண,

இக்கை களவேள்வி வேட்கின்ற முகத்திற்கு (99 - 100) ஏற்றவாறுணர்.

115 - 7. ஒருகை நீல் நிற விசம்பின் மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட - ஒருகை நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்க மழையைப் பெய்வியாநிற்க, ஒருகை தெய்வமக் களிர்க்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

என்றது: வள்ளியொடு நகையமர்ந்தமுகம் (100 - 102) உலகிற்கு இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்துவித்ததாகலின், 3 அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்து தற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை ; ஒருகை இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற்பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்றென்றவாறு.

117 - 8. 4 ஆங்கு அ பன்னிருகையும் பால் பட இயற்றி - அப் படியே அந்தப் பன்னிரண்டுகையும் முகத்தின் பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்து,

முகங்களில் ஒருமுகம் ஓர்க்கும் (96) ஒருமுகம் விளக்கும் (98) ஒருமுகம் வேட்டன்று (100) ஒருமுகம் அமர்ந்தன்று (102) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (92) ஒருமுகம் கொடுத்தன்று (94) அம்மூவிரும்புமுகனும் அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே (103) அம்முகங்களுக்குப் பொருந்தத் தோள்களில் (106) இருகை (110) திரிப்ப (111) ஒருகை விளங்க (112) ஒருகை பொலிய (113) ஒருகை கொட்ப (114) ஒருகை இரட்ட (115) ஒருகை பொழிய (116) ஒருகை சூட்ட (117) ஒருகை ஐயர்க்கேந்தியது (107) ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது (108) ஒருகை கடாவ (110) ஒருகை அசைந்தது

1 கல். சந, ந. மேற்.

2 பார வளையோடே (வேறுரை.)

3 “ நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும், வானின் றமையா தொழுக்கு ” துறள். 20.

4 ஆங்கு - ஆக (வேறுரை.)

(109) அப்படியே பன்னிருகையும் முகத்தின் பகுதியிலே படுப்படி தொழில் செய்தனை இச்சொன் முடிபுக்கேற்பக் கைகளையும் முகங்களை யும் 1 மாட்டாக முடிக்க.

திரிப்பவென்பதுமுதலிய நிகழ்காலச் செயவெனெச்சங்கள் ஏந்தி யது சேர்த்தியதென முற்றுவின்கொண்டு முடிந்தன.

119. அந்தரம் பல்லியம் கறங்க - ஆகாயத்தினது தூந்துமி ஒலிப்ப,

119 - 20. தின் 2 காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப - தின்னிய வயி ரத்தைபுடைய கொம்பு மிக்கொலிப்ப,

வால் வளை ஞால - வெள்ளிய சங்கு முழங்க,

121. உரம் தலை கொண்ட உரும் இடி முரசுமொடு - வலியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட உருமேற்றினது இடிப்புப்போலும் ஓசையை புடைய முரசுடனே,

122. பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கொடி அகவ--பலபீலியை புடைய மயில் அவனாணையினாலே 3 வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒலியாநிற்க,

பொறி: ஆகுபெயர்.

123. விசம்பு ஆரக - ஆகாயமே வழியாக,

விரை செலல் முன்னி - விரைந்த செலவினை மேற்கொண்டு,

124. [உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர்:] ஒங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் 4 விழுச்சீர்--நன்மையோங்கும் நன்மக்கள் புகழ்ந்த உய ரும் சீரினையுடைய புகழினையுடைய,

125. அலைவாய் 5 சேறலும் நிலையு பண்பு - நாமனூலாவாயென் னும் திருப்பதியேற எழுந்தருளுதலும் அவற்கு நிலபெற்ற குணம் ;

குன்றமர்த்துறைதலுமுரியன்; அதாஅன்று (77) வேழமேல் கொண்டு (82) இயற்றிக் (118) கறங்க (119) இசைப்ப ஞால (120) அகவ (122) முன்னி (123) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலையுபண்பென முடிக்க.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

ந. - தீருவாவின்துடி.

126. சீரை தையுயவென்பதுமுதல் முனிவர் முற்புக (137) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

1 மாட்டு : 43 - 4-ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையைப் பார்க்க.

2 கரிய கொம்பு (வேறுரை.)

3 “ செருப்புகன் நெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி ” முருகு. 67.

4 விழுமிய அழகு (வேறுரை.) 5 சேறல் - செறிதல் (வேறுரை.)

சீரை 1 தைஇய உடுக்கையர் - மரவுரியை உடையாகச் செய்து உடையினை யுடையர்,

இதற்குக் 2 கற்றேய்த்தல் முதலியன செய்த உடுக்கையரென்பாரு முளர்.

126-7. சீரொடுவலம்புரி புரையும் வால் 3 நரை முடியினர் - அழகோடு வடிவாலும் நிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்கினை யொக்கும் வெள்ளிய நரைமுடியினை யுடையர்,

128. மாசு அற இமைக்கும் உருவினர் - 4 எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அழுக்கற விளங்கும் வடிவினை யுடையர்,

128-30. மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் - கிருட்டிணசினம் போர்த்த விரதங்களால் விட்ட பட்டினியால் தசைகெடுகின்ற மார்பினெனும்புகள் கோவைதோன்றி உலவும் உடம்பினை யுடையர்,

தைஇய மார்பென்க.

130-31. நன்பகல் பல உடன் கழிந்த உண்டியர் - எப்பொருளும் நுகர்த்தரு நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவும் சேரக்கழிந்த உணவினை யுடையர்,

இது மாதோபவாசங்குறிற்று.

131-2. இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் - மாறுபாட்டோடே நெடுங்கால நிற்கும் செற்றத்தினையும் போக்கிய மனத்தினை யுடையர்,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

132-3. [யாவதுங், கற்றோ ரறியா அறிவினர்] 5 கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர்—பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதும் அறியப்படாத இயல்பான அறிவினை யுடையர்,

133-4. கற்றோர்க்கு தாம் வரம்பு ஆகிய தலைமையர் - பலவற்றையும் கற்றோர்க்குத் தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடையர்,

என்றது கல்வியைக் கரைகண்டா ரென்றவாறு.

134-5. காமமொடு கடு சினம் கடிந்த 6 காட்சியர்—ஆசையோடே கடிய சினத்தையும் போக்கின அறிவினை யுடையர்,

1 தைத்த (வேறுரை.)

2 கற்றேய்த்தல் - காலிக்கல்லைக்கரைத்த நீரில் தோய்த்தல்.

3 நரைக்கொண்டையினை யுடையார் (வேறுரை.)

4 “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடஇ” பு. வே. 168.

5 யாவதும் கற்றோர்—எவ்வகைப்பட்ட பொருளினையும் கற்று வல்லுநர் (வேறுரை.) 6 தோற்றத்தினை யுடையார் (வேறுரை.)

1 கோபத்தின் பிணைச் சிறிதுபொழுது நிற்பது சினம்.

135-6. இடம்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர்—2 தவத்தான்
‘மெய்வருத்தம் உளவேனும் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத
‘இயல்பினைபுடையர்,

மே வர - திருவுள்ளம் பொருந்துதல் வர,

137. 3 துனி இல் காட்சி முனிவர் முன் புக—ஒருவருடனும்
‘வெறுப்பில்லாத நல்ல அறிவினைபுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உகைக்கையர் (126) முடியினர் (127) உருவினர் (128) யாக்கையர்
(130) உண்டியர் (131) மனத்தினர் (132) அறிவினர் (133) தலைமையர்
(134) காட்சியர் (135) இயல்பினராகிய (136) முனிவர் (137) மேவர
(136)முற்புக (137)வென முடிக்க.

138. புகைமுகந்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலர் (142) என்னுந்
துணையும் பாடுவாரைக் கூறிற்று.

4 புகை முகந்தன்ன மாசு இல் தூ உடை - புகையை முகந்தா
‘லொத்த தெய்வத்தன்மையால் அழக்கேறாத தூய உடையினையும்,

139. 5 முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து - முகை வாய்
‘நெகிழ்ந்த மாலை சூழ்ந்த மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் றகையென்றார், மாலையை ; ஆகுபெயர்.

140 - 41. செவி நேர்பு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல் யாழ்
நவின்ற - 6 எஃகுச் செவியாலே சுருதியையளந்து நரம்பைக்கட்டின
சுற்றுதலுறும் வார்க்கட்டினையுடைய நன்றாகிய யாழின் இசையிலே
பயின்ற,

141-2. நயன் உடை நெஞ்சின் 7 மென்மொழி மேவலர் இன்
நரம்பு உளர - ஈரமுடைய நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வார்த்தை
‘சொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவர் இனிய நரம்பை வாசிக்க,
நவின்ற நயனென்க.

1 “ கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம் ” என்பர் பின் ; சீறு
பாண். 210, உரை.

2 “ இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக், கையாறாக்
‘கொள்ளாதா மேல் ” குறள், 627. 3 துயரமில்லாத தோற்றம் (வேறுரை.)

4 புகையைக் கையாலே முகந்தாற்போன்றுநொய்யவாய்(வேறுரை.)

5 மொட்டுப்பூக் கிண்கிணிவாய்க் கொண்ட பக்குவத்திலே கட்டின
‘மாலை சூழ்ந்த மார்பினையும் (வேறுரை.)

6 எஃகுச் செவி - மூவகைச் செவியிலும் தலையான கூரிய செவி ;
-“ எஃகுநுண் செவிகள் வீழ ” (கீவக. 2718) ; “ எஃகுச் செவித்தேவர்
‘கள் ” தக்க. 610, உரை.

7 மெத்தென்ற சொற்சேர்த்தோராகிய வித்தியாதார (வேறுரை.)

143. நோயின்றென்பது முதல் மகளிர் (147) என்னுந்துணையும் பாடு மகளிரைக் கூற்றிற்று.

நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர் - மக்களுக்குரியநோய் இல்லையாக நிருமித்த உடம்பினையுடையராய்,

143-4. மாவின் அவிர் தளிர் புரையும் மேனியர் - மாவினது விளங்குகின்ற தளிரையொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

144-5. அவிர்தொறும் பொன் உரை கடுக்கும் திதலையர் - விளங்குந்தோறும் பொன்னுரை விளங்கினுற்போலும் தத்தியினையுடையராய்,

145-7. இன் நகை 1 பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல். 2 மாசு இல் மகளிரோடு - கட்கினிய ஒளியினையுடைய பதினெண் கோவையாகிய 3 மேகலை யணிந்த தாமுவேண்டியவிடம் தாழ்ந்து உயர் வேண்டியவிடம் உயர்ந்த அல்குலையுடைய குற்றமில்லாத கந்தருவ மகளிரோடே,

மறு இன்றி விளங்க - குற்றமின்றாய் விளங்கா நிற்க,

உடையினையும் (138) ஆகத்தினையுமுடைய (139) மென்மொழி மேவலர் (142) யாக்கை (143) முதலியவற்றையுடையராய், மாசில்லாத மகளிரோடே மறுவின்றி விளங்க (147) இன்னரம்புளர (142) வென் முடிக்க.

148. 4 கடுவொடு ஒடுங்கிய தாம்பு உடை வால் எயிறு-நஞ்சுடனே உறைக்குள்ளே கிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றினஞ்சு தன்னிடத்தேதோன்றுதலின், 'கடுவொடு' என்றார். 5 எயிறு : காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதியென நான்காம்.

149. அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கடு திறல் - நெருப்பென்னும்படி நெட்டியிர்ப்புக்கொள்ளும் கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றும் கடிய வலியினையுமுடைய,

150. பாம்பு பட புடைக்கும் - பாம்பு படுப்படி அடிக்கும்,

1 அரைப்பட்டிகை (வேறுரை.)

2 தெய்வக் குறத்திகளோடே (வேறுரை.)

3 மேகலை யென்பது காஞ்சி முதல் விரிசிகை யீரூக உள்ளவற்றிற்குப் பொதுப்பெயர் (பரி. ௧௦ : 11, பரிமேல்.); "எண்கோவையாகிய மேகலை" கலி. ௫௬ : 9-12, ந.

4 ஒடொடுங்கிய - ஒடுங்கி ஓடப்பட்ட (வேறுரை.)

5 இப்பற்களின் இயல்பு, சீத்தராநுடம், சிந்தாமணி முதலியவற்றிற்கு கூறப்பட்டுள்ளது; "காளி காளாத்திரி தூதி யமதூதி" என்பர்; தக்க. 155, உரை.

பத் துப் பா ட்டு.

150-51. பல் வரி கொடு சிறை புள் அணி நீள் கொடி செல்வனும் - பலவரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனையணிந்த நீண்ட கொடியினையுடைய திருமாலும்,

151-4. [வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ, ஞமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்:]

1 வலம் வயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன் - வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய ஏற்றினை வெற்றிக்கொடியாக எடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன் - இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்கும் செல்வன்,

பலர் புகழ் திணி தோள் - பலரும் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முக்கண் செல்வன் - இதழ் குவியாத மூன்றுகண்ணினையுமுடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருக்கிய முரண் மிகு செல்வனும் - முப்புரத்தையெரித்த மாறுபாடு மிக்க செல்வனும்,

155. தூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து - தூற்றைப்பத்தாக அடுக்கிய கண்ணினையும்,

என்றது ஆயிரங்கண்ணென்றவாறு.

155-6. தூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து - தூறென்னும் எண்ணகிய பலவேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததனற்பெற்ற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற வெற்றியினையும்,

157. [ஈரிரண்டேந்திய மருப்பின்:] ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின் - தலைகள் ஏந்தியிருக்கின்ற நான்காகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை - அழகினையுடைய நடையினையும்,

158. தாழ் பெரு தட கை-3 நிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளை வினையுடைய கையினையுமுடைய,

158-9. உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திரு கிளர் செல்வனும் - எல்லாரானும் உயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற யானையின் புறக்கழுத்திலே ஏறிய திருமகள் விளங்கும் இந்திரனும்,

உயர்த்த உயர்த்தவென விகாரமுமாம்.

நாட்டத்தினையும் (155) கொற்றத்தினையுமுடைய (156) செல்வனென்க.

1 வலவயின் உயரிய - வெற்றியினால் ஏறிய (வேறுரை.)

2 “தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்” தோல். உரி. து. 23.

3 “ஈர்த்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கை” (சிறுபாண், 19)

“இரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்தி” குறிஞ்சி. 163.

மருப்பு (157) முதலியவற்றையுடைய யானை (158) யென்க.

160-61. நால் பெரு தெய்வத்து நல் நகர் நிலையுடைய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கை - நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர்கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒரு தொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (151) என முன்னேகட்டித் திருமாலுக்கு அடையாக்குக.

1 நாற்பெருந் தெய்வமாவன: இந்திரன், யமன், வருணன், 2 சோமனென்னும் தெய்வங்கள்.

162. பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக - பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னு மூவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோல நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது: பிள்ளையார் அயனைச்சுபித்தலின், அயன் படைத்தற் றொழிலைத் தவிரவே எனையிருவார்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற் றொழிலும் இன்றாமாகவின் மூவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களைப் பெற்றுத் தலைவராகவென்றார்.

163-5. [3 ஏழுறு ஞாலம் தன்னிற் றேன்றித், 4 தாமரை பயந்த தாவி லுழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி:]

ஞாலம் தன்னில் தோன்றி 5 ஏம் உறு நான்முக ஒருவன் சுட்டி - பிள்ளையார் சுபித்தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நான்கு முகத்தையுடைய அயனைப் பழையநிலையிலே நிறுத்தக் கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன் - திருமாலுடைய திருவந்தித் தாமரை பெற்ற ஊழிகடோறும் தன் படைத்தற்றொழிலில் வருத்தமில்லாத ஒருவன் (165),

1 நாற்பெருந் தெய்வம் - அந்தணர் தெய்வம், அரையர்தெய்வம், வசியர் தெய்வம், சூத்திரர் தெய்வம்; என்பதைச் சீலப்பதிகாரத்துக் (அழற் படுகாதை) கண்டு கொள்க (வேறுரை.)

2 சோமன் - குபேரன்.

3 ஏழுறு ஞாலம் - ஐயம் மிக உடைத்தாய பூமி (வேறுரை.)

4 தாமரை பயந்த தாவி லுழி நான்முகவொருவற் சுட்டி தோன்றி - தாமரைப்பூவின் கட்டோன்றி, கேடில்லாத காலத்தினை யுடைய நான்முகனாகிய அயனுக்காக முன் சொன்ன மூவரும் பூமியின் கண் வந்து தோன்றி; அது, பிள்ளையார் அயனைச் சிறையின்கையில் அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாவின்ன்குடியிற் சென்று அயனை விடுவிக்கப் பூமியின்கண் வந்ததெனக் கொள்க (வேறுரை.)

5 “ ஏழுறுகடுந்திண்டேர் - பகைவர் மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான கடிய திண்ணியதேர் ” கலி. உள: 25, ந.

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணெய்தந்த அழிவில்லாத ஊழிக் காலத்தையுடைய அயனுமாம்.

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது : பிள்ளையார் அசுரையழித்துத் தேவரைக் காத்தற்கு இந்திரன்மகள் தெய்வயானையாரை அவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையார் தம் கையில் வேலை நோக்கி, “நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்” என்ன, அருகிருந்த அயன், “இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னெவ்ந்ததன்றோ” என்றானை, “நங்கையில் வேலுக்கு நீ கொடுப்பதொரு சத்தியுண்டோ” என்று கோபித்து, “இங்ஙனங் கூறிய நீ மண்ணிடைச் செல்வாய்” என்ற சாபத்தை.

1 காண் வர - அழகு தோன்ற,

166. 2 பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி - ஒருபொருள் பலவாமாறு பகுத்துக்காண்டற்கண் வேறுபடத் தோன்றும் தம்முள் மாறு பாடில்லாத அறிவினையுடைய,

167. 3 நால் வேறு இயற்கை பதினொரு மூவரொடு - நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பத்துமூவரும்,

என்றது : ஆதித்தன், உருத்திரன், வசு, மருத்துவனென்னும் ஒரோவோர் பொருள்கள் பலவாகப் பகுக்குங்காற் பன்னிருவர் பதினொருவர் எண்மர் இருவராகப் பகுக்க, நான்கு கூறும் முப்பத்துமூவராயினொன்றவாறு ; பதினொருவராகிய மூவரென்க. அவர் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், வசுக்கள் எண்மரும், மருத்துவர் இருவருமாம்.

ஒடி: எண்ணெடு.

168. 4 ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர் - பதினெண் வகையாகிய உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது பதினெண்கணங்களை. அவர் தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னரரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராக்கதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும்,

1 காண்வர - காட்சிபெற (வேறுஐ.)

2 பகலாகிய அருக்கனைப் போலத் தோன்றுகின்ற (வேறுஐ.)

3 நால் வேறு இயற்கை - சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் (வேறுஐ.)

4 பதினெண் பூமியின் மிக்க பதங்களைப் பெற்றுடையர் (வேறுஐ.)

பைசாசகண்மும், தாராகண்மும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமி யோருமெனவிவர் ; இதற்குப் 1 பிறவாறு முரைப்பர்.

பெறீஇயர் : தொழிற் பெயர்.

169. மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர் - உடுக்கள் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினாலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

169 - 70. மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர் - மீன்களு லாவுகின்ற விடத்தைச் சேர்ந்து காற்று எழுந்தாலொத்த செலவினை யுடையராய்,

170 - 71. வளி இடை தீ எழுந்தன்ன திறலினர் - காற்றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய்,

171 - 2. தீ பட உரும் இடித்தன்ன குரலினர் - நெருப்புப் பிறக்க உருமேறு இடித்தாற் போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வினையெச்சமுற்று.

172-3. [விழுமிய, வறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண் மார்:] தம் விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருங்கில் கொண்மார்- 2 தம்முடைய சீரிய படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் தொழில் களைப் பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண்டி நின்று பெறுங்கூற்றாலே முடித்துக்கோடற்கு,

174. அந்தரம் கொட்பினர் - ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண:] உடன் வந்து காண-சேரவந்து காணும் படியாக,

175. தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு - வருத்தமில்லாத 3 அருட்கற்பினையுடைய தெய்வயானையாருடன்,

1 புறநானூறு, கடவுள் வாழ்த்து உரையில் பதினெண்கணங்களை இங்குக் கூறப்பட்டவற்றிற்குப் பெரும்பாலும் ஒப்பவே விரிப்பர்; “கின் னார் கிம்புருடர் விச்சா தார்கருடர், பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னும், உடகர் சுர்சா ரணர்முனிவர் மேலாம், பசுத்தியோர் சித்தர் பலர்”, “காந்தருவர் தாரகைள் காணப் பசாசகண, மேந்து புகழ் மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறற், போகா வியல்புடைய போகபூமி யோரு டனே, யாகாச வாசிகளா வார்” (சீலப். ௫: 176-8, அடியாள். மேற்.); பிங்கலத்தை முதலிய நிகண்டுகளில் இவ்வாறே கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. “பேயும் பூதமும் பாம்புமீருகிய பதினெண்கணம்” (தொல். பொருள். கு. 256) என்று பேராசிரியரும், “பதினெண்கணங்களாவன தேவ கணம் பிதிரர்கணம் முதலியன” (136) என்று தக்கயாகப்பாணி உரை யாசிரியரும் எழுதுவர்.

2 162 - ஆம் அடியின் உரையைப் பார்க்க.

3 6 - ஆம் அடி உரையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

175-6. [சின்னாள், ஆவினன்குடி யசைதலு முரியன்:] ஆவினன்குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன் - ஆவினன்குடியென்னும் ஊரிலே சிலநாள் இருத்தலுமுரியன்;

பலர்புகழ் மூவரும் தலைவராகவேண்டி (162) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக்கின நான்முகவொருவனைக் கருதி (165) ஒன்றுபுரிகொள்கைப் (161) புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் (151) முரண்மிகு செல்வனும் (154) யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (159) முப்பத்துமூவரும் (167) பதினெண்கணங்களும் (168) தோன்றலர் (169) செல்வினர். (170) திறலினர் (171) குரலினர் (172) கொட்பினராய் உடனவந்து (174) தம் (173) விழுமிய (172) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக் கோடற்கு (173) மென் மொழிமேவலர் இன்னரம்புளர (142) முனிவர் (137) மேவர (136) முற்புகக் (137) காணத் (174) தான் ஆவினன்குடியிலே காண்வர (165) அசைதலு முரியனென முடிக்க.

கந்தருவர் பாட்டால் (141-2) முனிவுதீர்ப்பார்.

முனிவர் தம்மை மறமைபற்றி முன்னேசென்றார்.

இனிச் சீத்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் முற்காலத்து ஆவினன்குடியென்று பெயர்பெற்றதென்றுமாம். அது, “நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சீத்தன்வாழ், வில்லந் தொருமூன் நெரியுடைத்து - நல்லரவப், பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின், ஞாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்” என்று ஒளவையாடிக் கூறியதனானாக; 1 சீத்தனென்பது பிள்ளையாருக்குத் திருநாமம்.

அதானன்று - அதுவன்றி.

ச.—தீருவேரகம்.

177. இரு மூன்று எய்திய 2 இயல்பினின் வழாஅது - ஒதல் ஒவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆரூகிய நன்னை பொருந்திய இலக்கணத்தில் வருவாமல்,

வழாது, வழாமல் வருவாமலெனத் திரிக்க.

178. இருவர் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி - தாயும் தந்தையுமாகிய இருவர் குலத்தையும் உலகத்தார் நன்றென்று மதித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழைய குடியிற் பிறந்த இருபிறப்பாளர் (182),

குடி - 3 குண்டினர், காசிபர் என்றிற்போல்வன.

1 இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

2 இயல்பினின் - ஒழுக்கத்தினின்; அது வைதீக ஆசாரம் (வேறுரை.)

3 பி-ம். ‘குண்டலர்’

179-80. [அறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியான், டாறினிற் கழிப்பிய:] அறுநான்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லிளமை ஆறினில் கழிப்பிய - இருபத்துநான்கின் இரட்டியாகிய நாற்பத்தெட்டியாண்டு நல்லிளமையை வேதங்கூறிய நெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (182),

இவர் 1 பிரமசரியங்காத்த அந்தணர்.

அறன் நவில் கொள்கை - அறத்தை எப்பொழுதும் கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்,

181. மூன்று வகை குறித்த 2 முத்தீ செல்வத்து—நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய 3 மூன்று வகையைக் கருதின ஆகவனீயம் தக்கிணக்கினி காரகபத்தியம் என்னும் மூன்று தீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

182. இருபிறப்பாளர் - உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒரு பிறப்பும் பின்பு ஒரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையுமுடைய அந்தணர்,

4 பொழுது அறிந்து நுவல - தாங்கள் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்களைக் கூற,

183. ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண் - முந்தால் கொண்டு முப்புரியாக்குதலின், ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒரு புரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணுநூலையும்,

ஞாணினையும் (183) கொள்கையினையும் (180) செல்வத்தினையுமுடைய (181) இருபிறப்பாளர் (182) என்க.

184. புலரா காழகம் புலர உடஇ - நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கலிங்கம் உடம்பிலே கிடந்து புலர உடுத்து,

என்றது, ஈரத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

185. உச்சி கூப்பிய கையினர் தன் புகழ்ந்து - தலைமேலே வைத்த கையினையுடையராய்த் தன்னைத் துதித்து,

1 “நாற்பத்தெட்டியாண்டு பிரமசரியங்காத்தான்.” தோலி. களவு. சூ. 1, உரை; இறை. சூ. 1, உரை.

2 முத்தீ : மூன்றாவன ஒன்று வேதத்தை வழங்கவும் ஒன்று தேவர் கட்டுத் தட்டினை கொடுக்கவும் ஒன்று பூலோகத்தை ரட்சை பண்ணவும் இவ்வாறாய் முத்தீ (வேறுரை.)

3 இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து வழங்கு வனவற்றிற்கு வேறுபட்டிருத்தலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

4 உதயகாலத்தும் மத்தியாண் காலத்தும் அத்தமன காலத்தும் தாபனம் அறுட்டானம் பூசையாகிய மூன்று தொழிலையும் முயன்று செய்ய (வேறுரை.)

186. ஆறெழுத்து அடக்கிய அரு மறை கேள்வி - ஆறெழுத் தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, 1 மறைய உச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை,

அது, 2 “ நமோகுமாராய ” என்பதாம்.

187. நா இயல் மருங்கில் நவில பாடி - நாப் புடைபெயரும் அள விலே பயில உச்சரித்து,

188. விரை உறு நறு மலர் ஏந்தி - மணமிக்க நறிய பூவை எடுத்து,

188-9. பெரிது உவந்து ஏகத்து உறைதலும் உரியன் - பெரிது மகிழ்ந்து ஏகமென்கின்ற ஊரிலே இருத்தலுமுரியன் ;

இருபிறப்பாளர் (182) புலரவுடஇத் (184) தற்புகழ்ந்து (185) நறு மலரேந்திக் (188) கூப்பியகையராய் (185) நவிலப்பாடிப் (187) பொழு தறிந்து நுவல (182) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து (188) ஏகத்துறை தலும் உரியனென முடிக்க.

3 ஏகம் - மலைநாட்டகத் தொரு திருப்பதி.

அதாஅன்று - அதுவன்றி.

௫.—தூறுதொறுடல்.

190. 4 பைங்கொடி - பச்சிலைக் கொடியாலே.

எல்லாநற்றிலும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலையென்று பெயர்பெற் றது; பச்சிலை யென்னுது சினவீனை முதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடி யென்றார்.

நறை காய் - நறுநாற்றத்தையுடைய காயை,

அது சாதிக்காய்.

1 “ ஐதுரைத்து ” (முருகு. 228) என்பதற்கு, ‘ தான் வழிபடுதற் குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றாமல் உச்சரித்து ’ என்றெழுதிய உரை இங்கே கருத்ததக்கது.

2 பி-ம். ‘ நமக்குமாராய ’

3 இதனைச் சோழ நாட்டிலுள்ள சுவாமியலை யென்னும் தலமென்று கொள்வர் அருணகிரிநாதர் முதலியோர்; “காவிரி யாற்றுக்கு னேவரு, வளமைச் சோழநன்னாட்டுக்கு னேரக, நகரிற் சீர் பெறு மோட்சத்தை யேதரு பெருமாளே”, “யாவு மலைகொண்டு கைத்த காவிரி புறம்பு சுற்று மேரகமமர்ந்த பச்சை மயில்வீரா” (தீநுப்புடிழ்); “ சீர்கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்றும், ஏகமு நீங்கா விறைவன் ” (சீலப். குன்றக்.) என்பதன்உரையினால் ஏகம் சுவாமியலையினும் வேறான ஒருதலமென்று அரும்பதவுரையாசிரியர் கருதுவதாகத் தெரிகின்றது.

4 “பைங்கொடிப்படலை-பச்சிலைமலை” சீலப். உடு : 44, அரும்பத.

இடை இடிபு - நடுவேயிட்டு,

வேலன் - படிமத்தான்,

191. அம் பொதி புட்டில் - அழகினைபுடைத்தாகிய பொதிதலை
புடைய தக்கோலமென்னும் முதலின் காய்,
அது புட்டில்போறலிற் புட்டிலென்றார்.

விரைஇ - கலந்து,

1 குளவியொடு - காட்டு மல்லிகையுடனே,

192. 2 வெள் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன் - வெண்டாளியை
பும் கட்டின கண்ணியையுடையனாய்,

193. நறு சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின் - நறிய சந்தனத்
தைப் பூசிய நிறம் விளங்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (190),

வேலன் பைங்கொடியாலே (190) புட்டில்விரைஇ (191) நறைக்
காய் இடையிடுபு (190) குளவியொடு (191) கூதாளத்தைபுய் கட்டிய
கண்ணியனாய் (192),

கண்ணியன்: வினையெச்சவினைக் குறிப்புமுற்று.

194. கொடு தொழில் வல் வில் கொலைஇய கானவர் - 3 கொடிய
தொழிலையுடைய வலியவில்லாற் கொல்லுதலைச் செய்த குறவர்,

‘குலைஇய’ என்ற பாடத்திற்கு வில்லைவளைத்த கானவரென்க;
எனவே கோறல் பெற்றும்.

195. 4 நீடு அமை விளைந்த தேன் கள் தேறல் - நெடுகின மூங்கி
விலே யிருந்து முற்றின தேனாற்செய்த கட்டெளியை,

196. குன்றகம் சிறுகுடி கிளையுடன் மகிழ்த்து - மலையிடத்துச்
சிறிய ஊரிலே இருக்கின்ற சுற்றத்தோடே உண்டிமகிழ்த்து,

197. தொண்டகம் சிறு பறை குரவை அயர - அந்நிலத்துக்குரிய
தொண்டகமாகிய சிறுபறையினது தாளத்திற்குக் குரவையாட,

கானவர் தேறலைமகிழ்த்து குரவையாடவென்க.

198-9. [விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், குண்டுகுனை
பூத்த வண்டுபடு கண்ணி:]

விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறு காண் கண்ணி - விரலது
அலைப்பாலே 5 வலிய அலர்த்த அலர்ந்த பூவாகலின் வேறுபடுகின்ற

1 தாளிப்பூவோடு (வேறுரை.)

2 வெள்ளைக் கூதாளப்பூவையும் (வேறுரை.)

3 “கோட்டமை வல்விற் கொலைபிரியா வன்கண்ணர்” ஐந். ஐம்.

4 நெடிய மூங்கிலரிசியில் உண்டாகச்சமைத்திட்டி இனிமைக்கு இட
மாகிய மதுவை (வேறுரை.)

5 “திறந்துமோர் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்து” (மதுரை. 567)
என்பதும், அதனுரையும், “அகமகத்தம்” (தக்க. 98) என்பதனுரை

நறியமணத்தினையுடைய தலையிற்குடும் மாலையினையும்,

குண்டு சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி - அதுதான் ஆழ்ந்த சுனையிற் பூத்த பூவாற்செய்த வண்டுவிழ்கின்ற கண்ணி,

இஃது ஒற்றுமை நயம்பற்றிச் செயப்படுபொருண்மேல் நின்றது.

‘கார்க் குண்டுகுனை’ என்று பாடமாயின், கரிய ஆழ்ந்த சுனையென்க.

200. இணைத்த கோதை - இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும், அணைத்த கூந்தல் - சேர்த்தின கூந்தலினையும்,

201. முடித்த குல்லை - இலையைத் தலையிலே யணிந்த 1 கஞ்சங் குல்லையினையும்,

இல உடை நறு பூ - இலையையுடைய நறிய பூங்கொத்துக்களையும்,

202-3. செ கால் மராஅத்த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உண தொடுத்த பெரு தண் மா தழை - செவ்விய காலினையுடைய மராத் திடத்தனவாகிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவே வைத்துச் சுரும்பு தேனை யுண்ணும்படி தொடுத்த பெரிய குளிர்த்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலினர் இடையிட்டுத் தொடுத்த தழையென்க.

204. [திருந்துகாழ்வுகுறிப்பினைப் புலி:] 2 காழ் திருந்து அல் குல் தினைப்ப உலி - வடங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தே அசையும் படி உடுத்து,

அல்குற்றினைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று.

205. [மயில் கண்டன்ன மடநடை மகளிரோடு:]

மயில் கண்டன்ன மகளிரோடு - 3 சாயலுடைமையான் மயிலைக் கண்டாற்போன்ற மகளிரோடு,

மடநடை மகளிர் - மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிர்.

தழையை யுடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் வினையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயரெச்சமாகிய உவம உருபோடு முடிந்தது.

யில் உள்ள, ‘அகைத்தல் - உலிய மலர்த்தலுமாம்’ என்ற பகுதியும் இங்கே கருதத்தக்கன.

1 “கஞ்சங் குல்லை கஞ்சா வாகும்” தீவா.

2 காழ் - புடைவை (வேறுரை.)

3 “மயிலியன் மடவரல்” (சீலப். குன்றக்.); “அயிலவே லண்ணல் கூறிய, மயிலேர் சாயல் வண்ணமு மதுவே” (பொருளியல்); “விளங்கியலான் மயிலாம்” திருச்சிற். 29.

கண்ணியினையும் கோதையினையும் சேர்த்தின கூந்தலினையும் மட
1 நடையினையுமுடைய மகளிரென்க.

இம்மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர்.

206. செய்யன் - சிவந்தவன்,

206 - 7. சிவந்த ஆடையன் செ அரை செயலை தண் தளிர் துயல்
வரும் காதின் - சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அரையினையுடைய
அசோகிற் குளிர்ந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

208. கச்சின் கழலின் செச்சை கண்ணியன் - கச்சைக் கட்டி
க் கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

209. குழலன் கோட்டன் 2 குறு பல்லியத்தன் - குழலையுதிக்
கொம்பைக் குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

210 - 11. தகரன் மஞ்ஞையன் புகர் இல் சேவலங்கொடியன் -
கிடாயைப் பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை
உயர்த்து,

நெடியன் - தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பிள்ளையாயிராது
3 நெடுக வளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன் - தோளிலே தொடியையணிந்து,

212. நரம்பு ஆர்த்தன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு - நரம்பு ஆர
வாரித்தாலொத்த இனிய மிடற்றையுடைய பாடு மகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்.

213 - 4. [குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன், மருங்கிற்
கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்:]

மருங்கில் கட்டிய குறும்பொறி கொண்ட - இடையிலே இறுகக்
கட்டிய உதரபத்தத்தின் மேலே உடுப்பதாக உட்கொண்ட,

4 நிலன் நேர்பு நறு தண் சாயல் துகிலினன் - நாலவிட்டமையால்
நிலத்தைப் பொருந்தி நறிய குளிர்ந்த மென்மையை உடைத்தாகிய துகி
லினையுடுத்து,

215 - 6. [முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்
பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து:]

1 மகளிர் நடைக்கு மயிலினடையை உவமை கூறுதலும் பண்டையாசிரியர் வழக்கம்; முருகு. 205-ஆம் அடிமூலத்தின் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

2 நெடும்பல்லியத்தனொன்று ஒரு நல்லிசைப் புலவரின் பெயர் பழைய நூல்களிற் காணப்படுகிறது; இயங்கள் குறும்பல்லியம் நெடும் பல்லியமென இருவகைப்படுவனபோலும்.

3 “வான்றோய் நிவப்பிற் றுன்வந் தெய்தி” முருகு. 288.

4 “நிலந்தோய் புடித்த நெடுநுண்ணுடையர்” பெருங். க. 32: 64.

ப த் து ப் ப ா ட் டு.

மெல் தோள் பல் பிணை இயல் - மெல்லிய தோளினையுடைய பல வாகிய மான்பிணைபோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

இவர்கள் மெய்தீண்டி விளையாடிதற்குரிய மகளிர்.

முழவு உறழ் தட கையின் தழீஇ எந்தி தலைத்தந்து - தன்னுடைய முழவையொத்த பெருமையையுடைய கையினாலே அவர்கள் கையினத் தழீஇ எடுத்துக்கொண்டு முதற்கை கொடுத்து,

217. [குன்றுதொ ருடலு நின்றதன் பண்பே:] குன்றுதொறு ஆடலும் தன் நின்ற பண்பு - மலைகடொறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணம்;

ஆடையன் (206) கண்ணியன் (208) என்பன முதலியன வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று; ¹ “முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே” என்னுஞ் சூத்திர விதியால் செய்தெனெச்சப் பொருளை உணர்த்தின.

கானவர் (194) குரவையயர (197) அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல் பிணை (216) குரவையாடியசைய (215) அதனைப்பொருதே செய்யன் (206) வேலன் (190) தொடுத்த கண்ணியைச்சுடி (192) உடுத்துப் (206) பொருந்திக் (207) கட்டி அணிந்து சூடி (208) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப் (209) பின்னிட்டு ஏறி (210) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியை யணிந்து (211) துகிலையுடுத்துத் (214) தொகுதியுடனே (212) மகளி ரோடே (205) மலைகடொறுஞ் சென்று (217) தழீஇ (216) எந்தித் (215) தலைத்தந்து (216) ஆடலும் நின்ற தன்பண்பென வினை முடிக்க.

² “குரவை யென்பது கூறுங் காலேச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்றியு, மெய்தக் கூறு மியல்பிற் றாகும்” எனவரும்.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

கூ.—பழமுதிர்சோலை.

218. சிறு தினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து - சிறிய தினை யரிசியைப் பூக்களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

219. வாரணம் கொடியொடு வயின் பட நிறீஇ - கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்விடத்தே நிற்கும்படி நிறுத்தி,

220. 3 ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும் - ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக்கொண்ட தலைமை பொருந்தின விழாவின் கண்ணும்,

1 தொல். எச்சவியல், சூ. 63.

2 சீலப். பதிகம், 77, அடியாறீ. மேற். “குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்ப நின்றூட லாகும்” (ஷெ ஷெ); “குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்” தீவா.

3 அடுக்கு, பன்மை (வேறுரை.)

221. 1 ஆர்வலர் ஏத்த மே வரு நிலையினும் - தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்துதலாலே தன் மனம் பொருந்துதல் வருகின்ற இடத்தினும்,

222. வேலன் தைதிய வெறி அயர் களனும் - படிமத்தான் இழைத்த வெறியாடுகளத்தினும்,

பின்னையார்வேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென்றார்; இது, 2 “வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்” எனப் புறத்திற்கும் கூறியது.

223. காடும் காவும் கவின் பெறு துருத்தியும் - காட்டினும் பொழிவினும் அழகுபெறுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

224. யாறும் குளனும் - ஆறுகளினும் குளங்களினும்,

வேறு பல் வைப்பும் - முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பல வாகிய ஊர்களினும்,

225. சதுக்கமும் - நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும் - முச்சந்தியினும் 3 ஐஞ்சந்தியினும்,

புது பூ கடம்பும் - புதிய பூக்களையுடைய கடம்பினும்,

226. மன்றமும் - ஊர்க்குருடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,

4 பொதியினும் - அம்பலத்தினும்,

5 கந்து உடை நிலையினும் - ஆதிண்டுருற்றியையுடைய இடத்தினும்,

227. [மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர:] மாண் தலை கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (244) அமைவர மண்ணி - மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினையுடைய கோழிக்கொடியோடே உருகெழு வியனகரை அமைவரப் பண்ணி,

ஒடு: வேறுவினையொடு.

இனி, 6 ‘ஆண்டலைக்கொடி’ என்று பாடமாயின், பேய் முதலியன

1 ஆர்வலர் - ஒன்றற்குறையுடையார் (வேறுரை.)

2 தோல். புறத்தினை. கு. 5.

3 “சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி, வந்துதலை மயங்கிய வான்பெருமன்றத்து” (சிலப். ௧௦: 19-20); “காளத்தி, வருமைஞ் சந்தி மழைமத யானையே” சீகாளத்தி. காப்பு.

4 பொதியமலை யென்பாருமுளர் (வேறுரை.)

5 யானைத் தறியிடத்தினும்; பசுமுதலானவை உரிஞ்சுதறி யெனினும் மமையும் (வேறுரை.)

6 ஆண்டலைக் கொடி - மயிர்கொடி (வேறுரை.)

பலியை நுகராமல் 1 தலை ஆண்மகன்றலையும், உடல் புள்ளின் வடிவுமாக எழுதின கொடி யென்க.

228. நெய்யோடு ஐயவி அப்பி - நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி,

2 ஐது உரைத்து - தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றாமல் உச்சரித்து,

229. குடந்தம்பட்டு - வழிபட்டு,

வணக்கம் பட்டென்று உரைப்பர் ; குடவென்பது தடவென்பது போல வளைவை உணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப் பிறந்த பெயருமாம்.³

கொழு மலர் சிதறி - அழகியமலர்களைத் தூவி,

230. முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடஇ - தம்மிற் பகைத்தல்கொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டு அறுவையை உள்ளொன்றும் புறம்பொன்றுமாக உடுத்து,

231. செ நூல் யாத்து - சிவந்தநூலைக் கையிலே காப்புக்கட்டி, நூலொழுக்கி எல்லைப்படுத்தென்றுமாம்.

வெள் பொரி சிதறி - வெள்ளிய பொரியைத்தூவி,

232. மத வலி நிலைய மா தாள் 4 கொழு விடை - மிகுதியையுடைய வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவிய கிடாயினது,

233. குருதியொடு விரையிது தூ வெள் அரிசி - உதிரத்தோடே பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியை,

234. சில் பலி செய்து - சிறுபலியாக இட்டு,

பல் பிரப்பு இரீஇ - பலபிரப்பும் வைத்து,

இனிப் பிரப்புக்கூடையென்பாருமுளர்.

235. 5 சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளித்து - சிறிய பசு மஞ்சளோடே நறிய சந்தன முதலியவற்றையும் தெளித்து,

1 ஆண்டலை ஆண்மகன்றலை போன்றதென்பதும் பிறவும், “வெறுத்தலையே தலையாகி.....ஆண்டலையா யற்றனமே” (தக்க. 234) என்பதனாலும் அதன் விசேடக் குறிப்பினாலும் விளங்கும்.

2 சிறிது மந்திரங்களையுமோதி (வேறுரை.)

3 இதன்பின்னே, “குடந்தமாவது : நால்விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறுத்தி, நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்” என்பது ஒரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.

4 யானைத்திரள் (வேறுரை.)

5 காட்டு மஞ்சள் (வேறுரை.)

இனிச் சிறுபசுமஞ்சள் மஞ்சளில் ஒரு சாதிவிசேடமுமாம்.

விரை : ஆகுபெயர்.

236 - 7. [பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை, துணையற வறுத் துத் தாங்க நாற்றி:]

பெரு தண் கணவீரம் மாலை - பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரி¹ மாலையையும்,

நறு தண் மாலை - ஒழிந்த நறிய குளிர்ந்த மாலைகளையும்,

அறுத்து - தலையொக்க அறுத்து,

1 துணை அற தாங்க நாற்றி - தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத் தூக்கி,

இனித் தம்மில் இணையொத்த அறுப்பாக அறுத்தென்றுமாம்.

238. நளி மலை சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி - செறிந்த மலைப் பக்கத்திலுள்ள நல்ல ஊர்களைப் 2 பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கு வென்று வாழ்த்தி,

நகர் - பிள்ளையார் கோயிலென்றுமாம்.

239. நறு புகை எடுத்து - நறிய தூபங்கொடுத்து,

குறிஞ்சி பாடி - அந்நிலத்திற்கு அடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப்பாடி.,

240. இமிழ் இசை அருவியோடு இன்னியம் கறங்க - முழங்கு. கின்ற ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களும் ஒலியா நிற்க,

241-2. உருவம் பல் பூ தூஉய் வெருவர³ குருதி செந்தினை பரப்பி - சிவந்த நிறத்தினையுடைய பல பூக்களையும் தூவி அச்சம் வரும் படி உதிரமனைந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

242-4. குறமகள்⁴ முருகு இயம் நிறுத்து முரணினர் உட்க. ⁵முருகு ஆற்றுப்படுத்த உரு கெழு வியன் நகர் - குறச்சாதியாகிய மகள் முருகனுவக்கும் வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென் பார் அஞ்சும்படியாகப் பிள்ளையார் வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம் பொருந்தின அகற்சியையுடைய நகரின் கண்ணே,

1 துணை அற அறுத்து - இணையொக்க நறுக்கி, தூங்கநாற்றி - அசைதரப் பூங்கோயிலாகத் தூக்கி (வேறுரை.)

2 “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென் வாழ்த்தி” சிலப். இ. : 72-3; மணி. க. : 70-71.

3 உதிரம் போன்ற செந்தினை (வேறுரை.)

4 முருகியம் - துடி; தொண்டகப்பறையெனினும் அமையும் (வேறுரை); முருகியமும் தொண்டகப்பறையும் குறிஞ்சிக்குரிய பறை: யென்பர்; தொல். அகத். சூ. 18, ந.

5 பிள்ளையாரைத் தம்வழிப் படுத்தின (வேறுரை.)

1 “வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த” என்புழிச் சிறுபான்மை ஏனை யோரும் ஆடுவாரென்றலின் குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினார்.

குறமகள் (242) மண்ணி (227) அப்பி உரைத்துப் (228) பட்டுச் சிதறி உடஇ யாத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப் பாடிக் கறங்காநிற்கத் தூஉய்ப் பரப்பி நிறுத்து ஆற் றுப்படுத்த நகரென வினை முடிக்க.

சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தாள்.

245. ஆடு களம் சிலம்ப பாடி - அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆர வாரிப்ப அதற்கு ஏற்பனவற்றைப்பாடி,

245 - 6. [பலவுடன் கோடுவாய் வைத்து:] கோடு பல உடன் வாய் வைத்து - கொம்புகள் பலவற்றையும் சேரலுதி,

கொடு மணி இயக்கி - கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

247. ஓடா பூட்டை 2 பிணிமுகம் வாழ்த்தி - கெடாத வலியினை யுடைய பிணிமுகமென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

3 பிணிமுகம் - மயிலுமாம்.

248. வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட - காரியங்களை விரும்புவோர் தாங்கள் விரும்பின காரியங்களை விரும்பிநிற்போலப் பெற்றுநின்று வழிபட,

நகரிலே (244) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலு முரியன் (189) என்க.

விழவின் கண்ணும் (220) நிலையின் கண்ணும் (221) கந்துடை நிலை யின்கண்ணும் (226) உறைதலுமுரியன் (189) என்க.

249. ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் - களனும் (222) காடும் காவும் துருத்தியும் யாறும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமும் சந்தியும் கடம்பும் மன் றமும் பொதியிலுமாகிய அவ்வவ்விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாறே - யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக - யான் முற்கூறிய அவ்வவ் விடங்களிலேயாயினுமாக, பிறவிடங்களிலேயாயினுமாக,

உம்மை: ஐயவுமமை.

250 - 51. [காண்டக, முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்தி:] முந்து நீ கண்டுழி காண் தக முகன் அமர்ந்து ஏத்தி - முற்பட நீ கண்ட பொழுது அழகு தக்கிருக்கும்படி முகம் விரும்பித் துதித்து,

1 தொல். புறத்திணையியல், கு. 5.

2 பிணிமுகமென்பது பிள்ளையார் பவனிவரும் யானை (வேறுரை.)

3 “பிணிமுக லூர்தி” (புறநா. ௫௬: 8), “பிணிமுக மேற் கொண்டு” (சீலப். குன்றக்.) என்பவற்றில் பிணிமுகமென்பதற்கு மயி லென்றே உரையாசிரியர்கள் பொருளுெழுதிபுள்ளார்கள்.

முகனமர்ந்தென்றார், 1 அவன் தெய்வத்தன்மையைக் கண்ட பொழுது அச்சம் பிறவாது நிற்க வேண்டுமென்றற்கு.

252. கை தொழுஉ பரவி - முன்னர்க் கையைத் தலைமேலே வைத்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி - பின்னர்த் திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்ட னிட்டு,

253. நெடு பெரு சிமையத்து 2 நீலம் பைஞ்சுனை - நெடிய பெரிய இமவானுச்சியில் தருப்பைவளர்ந்த பசிய சுனையிடத்தே,

நீலமென்றார், அதினின்ற நீலநிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது ஆகுபெயர்; என்றது சரவணப் பொய்கையென்றவாறு.

254. ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப - விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐவருள் தீ தன்அங்கையிலே ஏற்ப,

3 சதாசிவனும் மயேச்சரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங் கட்டுத் தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார்; ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன் தெய்வமாகிய தீயை.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது, இறைவனிடத்தினின்றும் இந் திரன் வாங்கிய கருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலா காமையின் இறைவன்கூறுகிய முத்தீக்குண்டத்திட்டதனைக் கூறிற்று.

255. அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ - அருந்ததியொழிந்த அறுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவு பொருந்திய செல்வ,

என்றது: 4 அங்ஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்தி குறைந்த கருப் பத்தை முனிவரொழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக் கொடுப்ப அருந் ததியொழிந்தார் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து, சரவணப் பொய்கையிற் பது ம்ப்பாயலிலே பெற ஆறுவடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று.

ஏற்கையினாலே (254) அறுவராற் பைஞ்சுனையிலே (253) பயக்கப் பட்ட செல்வ (255) வென்க; இது பரிபாடலில், “பாயிரும் பனிக் கடல்” என்னும் 5 பாட்டானுணர்க.

1 “அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇ” (முருகு. 289) என்பது இக் கருத்தை வலியுறுத்தும்.

2 நீலோற்பல முதலாகவுள்ள பூக்கள் மிடைந்து கிடக்கின்ற சரவணப் பொய்கையில் (வேறுரை.)

3 “ஐவகைப் பூதத்திற்கு நாயகரான பிரமாவிட்டுணு ருத்திர ஈச வர சதாசிவர்கள்” (தக்க. 138, உரை); “பாராதி யைந்துக்கும் பன்னு மதி தெய்வங்கள், ஆரா ரயனாதி தேவராம்” உண்மைவிளக்கம், 8.

4 58 - ஆம் அடியின் விசேடவுரையாலும் இது விளங்குகின்றது.

5 பாட்டு, 5.

256. ஆல் கெழு கடவுள் புதல்வ - கல்லாலின் கீழிருந்த கடவு
-ளினுடைய புதல்வ,

கடவுளரென உயர்திணையாய் நில்லாது கடவுளென்பது தெய்வ
-மென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணை முடிபுகொள்ளும் உயர்திணையாய்
-நிற்றலின், அஃறிணைப்பாற்பட்டு, 1 “உணரக்கூறிய” என்னும் புற
-னடையான் முடிந்தது.

256 - 7. 2 மால் வரை மலை மகள் மகனே - பெருமையையுடைய
-மலையாகிய மலையரையன் மகளுடைய மகனே,

வரை - மூங்கிலுமாம்.

மாற்றோர் கூற்றே - பகைவர்க்குக் கூற்றுவனே,

258. [வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ :]

வெற்றி கொற்றவை சிறுவ; - வெற்றியை உலகத்திற்குக் கொடுக்
-கும் 3 வனதுர்க்கையினுடைய புதல்வ,

வெல் போர் கொற்றவை - தான் வெல்லும்போரைச் செய்யுங்
-கொற்றவை,

என்றது, மகிடுனைச் செற்றதனை.

259. இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி - பூணணிந்த
-தலைமையினையுடைய காடுகொளுடைய குழவி,

காடுகிழாளென்பது இக்காலத்துக் 4 காடுகளென மருவிற்று. அவ
-ளும் இறைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியென்றார்.

260. [வானோர் வணங்குவிற் றுனைத் தலைவ :]

வானோர் தானை தலைவ - தேவர்கள் படைத்தலைவ,

என்றது, தேவசேனாபதி என்றதாம்.

வணங்கு வில் - வளையும் வில்லையும்,

வில்லையும் தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

261. மலை மார்ப - 5 இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மார்ப,

6 நூல் அறி புலவ - எல்லா நூல்களையும் அறியும் புலவ,

1 தோல். புள்ளி. கு. 110.

2 மால்போலும் வரையினையுடைய மலையரையன் திருமகளார்
-மகனே (வேறுரை.)

3 “கானநாடி - வனதுர்க்காதேவி” தக்க. 54, உரை.

4 “கையார் வளைக்கைக் காடுகளோடு முடனாய்க், கொய்யார்
-பொழிற் கோடியே கோயில் கொண்டாயே” தே.

5 இன்பத்திற்குரிய மலை - கடப்பமலை ; முருகு. 11-ஆம் அடியின்
-உரையைப் பார்க்க.

6 வேதாகமங்கள் முதலிய பல சாத்திரங்களையும் ஒதாதுணர்த்தும்
-பண்டிதனே (வேறுரை.)

புலவன் - அறிவுடையவன்.

262. செருவில் ஒருவ - போர்த்தொழிலில் ஒருவனாகி நிற்பாய்,
1 பொரு விறல் மள்ள - பொருகின்ற வெற்றியினை யுடைய மள்ள,
மள்ளன் - இளமைப்பருவத்தோன்.

263. 2 அந்தணர் வெறுக்கை - அந்தணருடைய செல்வமாயிருப்பாய்,

அறிந்தோர் 3 சொல் மலை - சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொற்களின் ஈட்டமாயிருப்பாய்,

264. மங்கையர் கணவ - தெய்வயானையாரும் வள்ளிநாய்ச்சியாருமாகிய மகளிர்க்குக் கணவ,

மைந்தர் ஏறே - வீரர்க்கு இடபமே,

265. வேல் கெழு தட கை சால் பெரு செல்வ - வேல்பொருந்தின பெருமையையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,

என்றது, வேல் வெற்றியாற்பெற்ற அச்செல்வத்தை.

266 - 7. [குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து, விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ:]

குன்றம் கொன்ற குன்ற கொற்றத்து கிழவ - 4 குருகாற் பெயர் பெற்ற மலையைப் பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய கிழவ,

விண் பொரு நெடு வரை குறிஞ்சி கிழவ - தேவருலகைத் தீண்டும் நெடியவரைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்துக்கு உரிமையுடையாய்,

அதற்கு உரியதால், 5 “சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்” என்பதனுணர்.

268. பலர் புகழ் நல் மொழி புலவர் ஏறே - பலரும் புகழ்ந்து சொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய பரசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின் தன்மையை உடையவனே,

என்றது : கல்விமதத்தையுடைய யானைபோல்வார்க்குச் சிங்க வேறு போல்வாயென்றதாம்.

269. [அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக:] பெறல் அரு மரபின் பெரும்பெயர் முருக - பிறர்க்குப் பெறலரிய முறைமையினை யுடைய பெரும்பொருளையுடைய முருக,

1 வீரராயிருப்பார்க்கு வீரராயிருப்பவனே (வேறுகா.)

2 “வேதிபர் வெறுக்கையும்” தீருவதப்பு, வேளைக்காரன்.

3 “சொன்மலை யல்லன தொடுகட லயிர்தம்” கம்ப. நாட்டுப். 47.

4 குருகு - கிரவுஞ்சமென்னும் பறவை ; அதனாற் பெயர்பெற்ற மலை கிரவுஞ்சமலை.

5 தோல். அகத்திணை. கு. 5.

பெயர் - பொருள், 1 “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய” எனவும், 2 “சொற்பெயர் நாட்டம்” எனவும் வரும். பெரும்பொரு ளென்றது வீட்டினே.

270. [நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள:] நசையுநர்க்கு ஆர்த் தும் பேர் இசை ஆள - அவ்வீட்டைப் பெறவேண்டுமென்று நச்சிவந் தார்க்கு அதனை நுகர்விக்கும் பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய்,

பேரிசையென்று மாறுக.

271-2. [அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய், மண்டமர் கடந்தின் வென்ற டகலத்து:]

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் சேஎய் - பிறரால் இடுக்கட்பட்டு வந் தோர்க்கு அருள்பண்ணும் சேய்,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்து பொலம்பூண் சேஎய் - மிக்குச் செல்கின்ற போர்களை முடித்த வென்றெகின்ற நினது மார்பிடத்தே பொன்னுற்செய்த பேரணிகலங்களையணிந்த சேயென்க.

273. பரிசிலர் தாங்கும் உரு கெழு நெடு வேள் - இரந்துவந் தோரை வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் உட்குதல் பொருந்திய நெடியவேளே,

274. பெரியோர் எத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள் - தேவரும் முனி வரும் எத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

இயவுள் - கடவுளுமாம்.

275-6. [சூர்மருங் கறுத்த மொய்ப்பின் மதவலி, போர்மிகு:]

3 போர் மிகு மொய்ப்பின் சூர் மருங்கு அறுத்த மதவலி - போர்த்தொழி லிலே மிகுகின்ற மொய்ப்பாலே சூரபன்மாவின் குலத்தை இல்லையாக் கின மதவலியென்னும் பெயரையுடையாய்,

பொருந - உவமிக்கப்படுவாய்,

பொருவப்படுமவன், பொருநனை நின்றது.

குரிசில் - தலைவனே,

276-7. [எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானாது:] என யான் அறி அளவையின் ஐனாது பல எத்தி - என்று யானறிந்து நினக் குக்கூறிய அளவாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புகழ்ந்து,

278. நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின் - நின் தன்மை யெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கும் அரிதாகை யினாலே,

279. நின் அடி உள்ளி வந்தனென் - நின் திருவடியைப் பெட் டவேண்டுமென்று நினைந்துவந்தேன்;

1 பதிற்றுப்பத்து, கூ0 : 23. 2 பதிற்றுப்பத்து, உக : 1.

3 போர்மிகுபொருந - போரை மிகப்பொர வல்லவனே (வேறுரை.)

279 - 80. நின்னொடு புரையுநர் இல்லா புலமையோய் - நின்னொடு ஒப்பாரில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை உடையோய்,

280 - 81. என குறித்தது மொழியா அளவையில் - என்றுசொல்லி நீ கருதிய வீடுபெற்றினை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே,

முந்துநீகண்டுழி முகனமர்ந்து (251) மகனே கூற்றே (257) குழவி (259) வெறுக்கை சொன்மலையாயிருப்பாய் (263) மைந்தரேறே (264) புலவரேறே (268) சேஎய் (271) வேஎன் (273) இயவுளே (274) மதவவி (275) குரிசில் (276) புலமையோய் (280) என்று முன்னர் எதிர்முக மாக்கி எத்தி (251) யென அண்மைவீளியல்லாதனவற்றை முன்னர்க் கூட்டி முடிக்க. அங்ஙனம் எதிர்முகமாக்கி யேத்திப் பின்னர்ப்பரவி வணங்கிச் (252) செல்வ (255) புதல்வ (256) சிறுவ (258) தலைவ (260) மார்ப புலவ (261) ஒருவ மள்ள (262) கணவ (264) செல்வ (265) கிழவ (267) முருக (269) இசைபேராள (270) பொருக (276) என்று அண்மையாக விளித்து, மன்னுயிர்க்கருமையின் (278) யானறி யளவையினேத்தி (277) நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (279) என்று நீ குறித்தது மொழியா வளவையினென முடிக்க.

281 - 2. [குறித்துடன், வேறுபல் லுருவிற்குறும்பல் கூளியர்:] வேறு பல் உருவில் 1 குறு பல் கூளியர் உடன் குறித்து - வேறுவேறு கிய பலவழிவையுடைய சிறிய பலராகிய சேவித்துநிற்பார் சேரக்கருதி, 2 “நின், கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற்கூளியர்” என்றார் பிறரும்.

283. சாறு அயர் களத்து வீறு பெற தோன்றி - விழாவெடுத்த களத்தே தாங்கள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

284. [அளியன்றானே 3 முதுவா யிரவலன்:] முது வாய் இரவலன் தான் அளியன் - அறிவு முதிர்ந்த வாய்மையையுடைய புலவன் றான் அளிக்கத்தக்கான்.

285 - 6. [வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென, வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தி:] பெரும நின் வன் புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனி பல எத்தி வந்தோன் என - பெரும, நினது வளவிய புகழினைக்கூற விரும்பிக் கேட்டோர்க்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவு மாக பிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தோனென்கூற,

கூளியர் (282) குறித்துத் (281) தோன்றி (283) அளியன் (284) பெரும நின் வண்புகழைக் கூறநயந்து (285) இனியவும் நல்லவுமாக எத்தி (286) வந்தோன் (285) என்று கூறவென முடிக்க.

1 குறும்பல் கூளியர் - குறியவாயிருப்பன பல பூதங்கள்; கூளிகளென்று பேய்க்கும் பெயராம் (வேறுரை.)

2 புறநா. உரு : 4 - 5.

3 நிரம்பவோதிய புலவன் (வேறுரை.)

287. தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின் - தெய்வத்தன்மையமைந்த வலிவிளங்கும் வடிவினையும்,

288. வான் தோய் நிவப்பின் தான் வந்து எய்தி - வாளைத்தீண்டும் வளர்ச்சியிையுமுடைய தான் அவையை வந்தணுகி,

289. அணங்கு சால் உயர் நிலை தழீஇ - வருத்தமமைந்த தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,

289 - 90. [பண்டைத்தன், மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங்காட்டி:] மணம் கமழ் தெய்வத்து பண்டை தன் இளநலம் காட்டி - மணம் நாறுகின்ற தெய்வத்தன்மையையுடைய முன்புண்டாகிய தன் இளையவடிவைக்காட்டி,

291. [அஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென:] நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஓம்புமதி என - நீ வீடுபெற நினைத்துவந்த வரவையான் முன்னே யறிவேன்; அது நினக்கு எய்தலரிதென்று அஞ்சதலைப் பரிகரியென்று,

292. அன்புடை நன்மொழி அளைஇ - நின்மேல் அன்புடையவாகிய நல்ல வார்த்தைகளைப் பல்காலும் அருளிச்செய்து,

292 - 4. [விளிவன்று, இருணிற் முநீர் வளைஇய வுலகத், தொருநீ யாகித் தோன்ற:] இருந் நிற முநீர் வளைஇய உலகத்து ஒரு நீ ஆகி விளிவு இன்று தோன்ற - இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்திடத்தே நீ ஒருவனுமே பிறர்க்கு வீடளித்தற்கு உரியையாய்க் கேடின்றித் தோன்றும்படி,

294 - 5. விழுமிய பெறல் அரு பரிசில் நல்குமதி - சீரிய பிறராற் பெறுதற்கரிய வீடுபெற்றினைத் தருவன்;

1 “இகுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந், தருநிலை யுடைய வென் மனார் புலவர்” என்றதனானதல், 2 “அவ்வச் சொல்லிற்கு” என்னும் புறனடையதனானதல் மதி படர்க்கைக்கண் வருதல் கொள்க.

இனி மதிபலவுடனெனக் கூட்டி, அறிவுகள் பலவுடனே பரிசில் நல்குமென்று கூறுவாருமுளர்.

295 - 6. [பலவுடன், வேறுபடு மிகிலி னுடங்கி:] வேறு பல் துகிலின் பல உடன் னுடங்கி - வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகளைப் போலத் தாம் பலவும் கூடவசைந்து,

296 - 7. அகில் சமந்து ஆரம் முழு முதல் உருட்டி - அகிலை மேற்கொண்டு சந்தனமாகிய பெரிய மரத்தைத் தள்ளி,

1 தோல். இடை. சூ. 27; இச்சூத்திர உரையில் நச்சினுக்கினியர் இப்பகுதியை மேற்கோள் காட்டியதன்றி அக்கே பொருளும் இங்ஙனமே எழுதினர்.

2 தோல். இடை. சூ. 47.

297 - 8. வேரல் பூ உடை அலங்கு சினை புலம்ப வேர் கீண்டு - சிறுமூங்கிலினது பூவுடைத்தான அசைகின்ற கொம்பு தனிப்ப வேரைப் பிளந்து,

299 - 300. விண் பொரு நெடு வரை பரிதியின் தொடுத்த தண் கமழ் அலர் இரூல் சிதைய - தேவருலகத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தைப்போல ஈ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்ற விரிந்த தேன்கூடு கெட,

300 - 301. நல் பல ஆசினி முது சுளை கலாவ - நன்றாகிய பல 1 ஆசினிகளினுடைய முற்றிய சுளை தன்னிடத்தே கலக்க,

301 - 2. மீ மிசை நாகம் நறு மலர் உதிர - மலையினுச்சியிலுண்டான சுரபுன்னையின் நறிய மலர்கள் உதிர,

302 - 3. பூகமொடு 2 மா முகம் முசு கலை பணிப்ப - கருங்குரங் கோடே கரிய முகத்தையுடைய முசுக்கலைகளும் நெங்க,

3 “கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே”, 4 “நிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்” என்றார்.

303 - 4. பூ நுதல் இரு பிடி குளிர்ப்ப வீசி - புகரையணிந்த மத் தகத்தையுடைய பெரிய பிடி குளிரும்படி வீசி,

304 - 5. பெரு களிறு முத்து உடை வான் கோடு தழீஇ - பெரிய யானையினுடைய முத்தையுடையவாகிய வெள்ளிய கொம்புகளை உள் ளடக்கி,

305 - 6. [தத்துற்று, நன்பொன் மணிநிறங் கிளர:] நல் பொன் மணிநிறம் கிளர தத்துற்று - நல்ல பொன்னும் மணியும் நிறம் விளங்கும் படி மேலே கொண்டுருதித்து,

தத்துற்று - தத்துதலையுற்று.

பொன் கொழியா - பொடியான பொன்னைத் தெள்ளி,

307 - 8. வாழை முழு முதல் துயிர் தாழை இளநீர் விழு குலை உதிர தாக்கி - வாழையினது பெரிய முதல் துணியத் தெங்கினது இளநீரையுடைய சீரிய குலை உதிர அவ்விரண்டினையும் மோதி,

309. கறி கொடி கரு துணர் சாய - மிளகினது கொடியின் கரிய கொத்துக்கள் சாய,

309 - 11. [பொறிப்புற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக், கோழி வயப்படை விரிய:] பொறிப்புற 5 மட நடை மஞ்ஞை கோழி

1 ஆசினி - ஈரப்பலா.

2 “மைப்பட்டன்ன மாமுக முசுக்கலை” துறுந். கஉக : 2.

3 தொல். மரபியல், சூ. 45. 4 தொல். மரபியல், சூ. 46.

5 மடப்பத்தினையும் நடையினையும் உடைய மயில்கள் (வேறுரை.)

வயம் பெடை வெரீஇ பலவுடன் இரிய - பீலியையுடைத்தாகிய இடத் தினையும் மடப்பத்தை யுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மயில் களோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை வெருவிப் பலவும் சேரக்கெட,

311-4. [கேழலொடும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன, குருஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம், பெருங்கல் விடரளைச் செறிய :]. கேழலொடு வெளிற்றின் இரு பனை புல் சாய் அன்ன குருஉ மயிர் யாக்கை 1 குடாவடி உளியம் பெரு கல் விடர் அனை செறிய - ஆண் பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல் லிய செறும்பையொத்த கரிய நிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும், வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி பெரிய கல்லிண்ட முழைஞ்சிலே சேர,

314-5. கரு கோடு ஆமா நல் ஏறு சிலைப்ப - கரிய கொம்பினை யுடைய ஆமாவினுடைய நன்றாகிய ஏறுகள் முழங்க,

315-6. சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் அருவி - மலையின் உச்சியினின்றும் இழுமென்னும் ஓசைபடக் குதிக்கும் அருவியையுடைய,

317. பழம் முதிர் சோலை 2 மலை கிழவோனே - பழம் முற்றின் சோலைகளையுடைய மலைக்கு உரிமையை யுடையோனே.

஁டங்கிச் சுமந்து (296) உருட்டிக் (297) கீண்டு (298) சிதையக் (300) கலாவ (301) உதிர்ப் (302) பணிப்ப (303) வீசித் (304) தழீஇத் தத்துற்றுக் (305) கொழியாத் (306) துயிய (307) உதிரத்தாக்கிச் (308) சாய (309) இரியச் (311) செறியச் (314) சிலைப்ப (315) இழி தரும் அருவி (316) யென முடிக்க.

கிழவோனென்ற பெயர், 3 உடம்படுபுணர்த்தலாற் கொள்க.

கணவன் (6) மார்பினன் (11) சென்னியனாகிய (44) சேயுடைய (61) சேவடி படரும் உள்ளத்தோடே (62) செல்லுஞ்செலவை நீ நயந் தனையாயின் (64) நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசைவாய்ப்ப (65) இன்னே பெறுதி (66) ; அது பெறுதற்கு அவன் யாண்டுறையுமென்னிற் குன்ற மர்த்துறைதலுமுரியன் ; அதுவன்றி (77) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலையி பண்பு ; அதுவன்றி (125) ஆவின்னகுடி அசைதலுமுரியன் ; அதுவன்றி (176) ஏரகத்துறைதலுமுரியன் ; அதுவன்றிக் (189) குன்றுதொரா டலும் நின்றதன் பண்பு ; அதுவன்றி (217) விழவின் கண்ணும் (220) நிலையின் கண்ணும் (221) கந்துடை நிலையின் கண்ணும் (226) உறைதலு முரியன் (189) ; களனும் (222) காடும் (223) முதலியன ஆண்டாண்டிறை

1 குடமுழவுபோன்ற அடி (வேறுரை.)

2 317 : நள. கு. 164, மயிலே. மேற்.

3 பி-ம். உடம்பொடு புணர்த்தல்.

தலும் (249) உரியன் (189) ; நகரிலே (244) பாடி (245) வைத்து இயக்கி (246) வாழ்த்தி (247) வழிபட (248) உறைதலுமுரியன் (189) ; இஃது யானறிந்தபடியே கூறினேன் (249) ; இனி ஆண்டாண்டாயினுமாக, பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக (250), முந்துநீகண்டுழிமுகனமர்ந்து முன்னர் எதிர்முகமாக்கிவத்திப் (251) பரவி வணங்கிப் (252) பின்னர் அண்மையாகவிளித்து யானறியளவையினேத்தி (277) நின்னடி யுள்ளி வந்தேனென்று (279) நீ குறித்தது மொழிவதற்குமுன்னே (281) கூளியர் (282) குறித்துத் (283) தோன்றிப் (288) பெரும (285) இரவலன் நீ அளிக்கத்தக்கான் (234) வந்தோனென்றுகூற (285) மலையிழுவோனாகிய (317) குரிசிலும் (276) தான்வந்தெய்தித் (283) தழீஇக் (289) காட்டி (290) அஞ்சலோம்புமதியென்று (291) அன்புடை நன்மொழியனைஇ (292) ஒரு நீயாகித் தோன்றும்படி (294) பெறலரும்பரிசில் நல்குவ (295) னென வீடுபெறக் கருகிய இரவலனை நோக்கி வீடுபெற்று நொருவன் ஆற்றுப்படுத்தாக வினைமுடிக்க.

இது புறத்திணையிலுள், 1 “தாவின்ல்லிசை” என்னுஞ் சூத்திரத்துள், “ஆற்றிடைக்காட்சியுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுநீஇச், சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பதனால் கந்தழியைப் பெற்றுநொருவன் அதனைப் பெறாதொருவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுத்துக் கூறுவானென்பது பற்றிச் செய்யுள் செய்தாராயிற்று.

கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானேநிற்கும் தத்துவங் கடந்த பொருள்; அது, 2 “சார்பினுற் றேன்றாது தானருவாய்.....மைதீர் சுடர்” என்பதாம்; இதனை, 3 “உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு னறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற், பற்றலாவதோர் லையிலாப் பரம்பொருள்” என அதனை உணர்ந்தோர் கூறியவாற்றானுணர்.

முருகாற்றுப்படையென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானோர் இரவலனை வீடுபெற்றுநொருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்த தென்று பொருள் கூறுக.

தமாவேன மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நீர்கோனார்பாடிய திரு முருகாற்றுப்படைக்கு மதுரை பூசிரியர் பார்த்துவாசி நீச்சினர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

1 தோல். புறத்திணை. சூ. 36.

2 “சார்பினுற் றேன்றாது தானருவா யெப்பொருட்டுஞ், சார்பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ, வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிறந்த, தாய்மையதா மைதீர் சுடர்” தோல். புறத்திணை. சூ. 33, ந. மேற்.

3 திருவா. அதிகாரப்பத்து, 9.

வேலுமயிலுந்துணை.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், பத்துப் பாட்டும் சேர்ந்துள்ள பழைய எட்டுப்பிரதிகளில்லாமல் திருமுருகாற்றுப்படை மட்டுமுள்ள புதிய எட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சப்பிரதிகளிலும் இருந்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன; திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள, “உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்டல முவப்ப, வியனுற வுரைப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகற் திறக்கவேல் விட்டு, நயனொடு மெடுத்து வினையுடர்த் தருளு நன்சுனை காட்டிந் ராட்டி, அயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றனையென் றுலயத் தடைந்தனன் காண்”, “இனிதொர்கவி குன்றமெறிந் தாயெனப்பி னென்றுமின யாயழகி யாயென் னுங்கான், மனமகிழ்ந்தி தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும் வரங்கொடுப்போ மதுரையிற்போ கென்னப் போந்து, கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங் களிகூர்ந்தார் தமிழ்முருக னருளை வாழ்த்தி” (சச : 27-8) என்னும் வரலாற்றை நோக்குங்கால், “குன்ற மெறிந்தாய்” என்னும் வெண்பா அந்நூலாசிரியர் காலத்தே வழங்கி வந்ததாகத் தெரிகின்றது.

1. குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - 1 என்றும்
இளையா யழகியா யேறார்ந்தா னேறே
உளையாயென் னுள்ளத் துறை.
2. குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங்² கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.
3. வீரவே றுரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல் - வாரி

---

1 “என்றுமழி யாத விளமைக்கார” திருப்புகழ்.

2 பொதும்பு - முழை. கற்பொதும்பிற் காத்த வரலாற்றை, திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் சச - ஆம் திருவிளையாடலாலும், கீகாளத்திப்புராணம் நக்கீரச்சருக்கத்தாலும் அறியலாகும்.

குளித்தவேல் கொற்றவேல் ¹ சூர்மார்புந் குன்றும்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

4. இன்ன மொருகா லெனதிடம்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.
5. ² உன்னை யொழிய ஒருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாணோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.
6. அஞ்ச முகந்தோன்றி னாறு முகந்தோன்றும்
³ வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேரேன்றும் - நெஞ்சில்
⁴ ஒருகா னினைக்கி னிருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்.
7. முருகனை செந்தி முதல்வனை மாயோன்
மருகனை யீசன் மகனை - ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவே னான்.
8. காக்கக் ⁵ கடவியரீ காவா திருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் ⁶ பரமா மறுமுகவா - பூக்கும்
கடம்பா ⁷ முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்கா ணிரங்கா யினி.

1 “உழல்குரு மலைமார்பு முடனுடெறப் பொருது” (தக்க. 5) என்
பதும், ‘சூரபன்மாவுக்கு மறைவாய் ஓடிவரலான மலையினுடைய மார்
பும் சூரபன்மாத்தானும் ஒக்க ஒரேகாலத்திலே ஊடுருவும்படி வேலேறு
படப் பொருதருளி’ என்ற அதனுரையும் இங்கே கருத்தத்தக்கன.

2 “உன்னையலா லொருதெய்வ முன்கே னென்றும்” (தே. நீநநா);
“உள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ஞத்தமனே”
நவா.

3 பி - ம். ‘வெஞ்ச மரந்தோன்றில் வேரேன்றும்’

4 ஒருகால் - ஒரு முறை; இருகால் - இரண்டு திருவடிகள்.

5 பி - ம். ‘கடன்காணி’ 6 பி - ம். ‘பயங்கா னறுமுகவா’ 7 பி - ம்.

‘சூமரா கதிர்வேலா’

9. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்காமல்
ஆசையா நெஞ்சே யணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.
10. நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினால் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினைத்த வெல்லார் தரும்.

பின்னருள்ள கட்டளைக்கலித்துறை, திருமுருகாற்றுப்படையை
நியமமாகப் பாராயணஞ் செய்யுங்காலத்துப் பெரியோர்களால் தொன்று
தொட்டு ஓதப்பெற்று வருகின்றது.

“ஒருமுரு காவென்ற னுள்ளங் குளிர வுவந்துடனே
வருமுரு காவென்று வாய்வேரு வாரிற்பக் கையிந்நனே
தருமுரு காவென்று தான்புலம் பாரிற்பத் தையன்முன்னே
திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவருஞ் சேவகனே.”

“வளவாய்மை சொற்ப்பரந்த முளகீர னுக்குகந்து மலர்வாயிலக்
கணங்க ளியல்போதி, அடிமோனை சொற்கிணங்க வுலகாழு வப்ப
வென்று னருளா லளிக்குகந்த பெரியோனே”, “மருகு மாமது ரைக்
கூடன் மால்வரை வளைவுளாகிய நக்கீர ரோதிய வளமை சேர்தமி
முக்காக நீடிய கரவோனே”, “கீதவிசை கூட்டி வேதமொழி சூட்டு
கீரரியல் கேட்ட க்ருபைவேளே” (தீருப்புகழ்), “நக்கீரர் சொற்றித்
தித்ததே” (கந்தாந்நாதி)

என அருணகிரிநாதராலும்,

“இன்னன நினைந்து கீர னிலங்கிலை நெடுவேற் செம்மல்
பன்னிரு செவியு மாரப் பருகமு தாகி யோதின்
உன்னிய வுன்னி யாங்கிங் குதவுவ தாகிப் பாவுண்
முன்னுற வந்து நிற்கு முருகாற்றுப் படைமொழிந்தான்”

(தீகாளத்திப். நக்கீரச். 115.)

எனக் கவிஞர்களிற் பெரும்புகழ்வாய்த் துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சீவப்பிரா
காச ஸ்வாமிகளாலும் திருமுருகாற்றுப்படை பாராட்டப்பெற்றிருத்தல்
காண்க.